

SUBSCRIPTION:	
U. S. Canada & Mexico:	
One year	\$1.50
Six months	75
Three months	25
Foreign Countries:	
One year	\$1.50
Single Copy	2 cents.

SLOVENSKI NAROD

(SLOVENIC PEOPLE)

NAROČNI:	
Za Zd. dr. Canada & Mexico:	
Polletno	\$1.50
Polletno	75
Četletno	25
Za tujino:	
Polletno	\$1.50
Polletno	75
Četletno	25

Vol. IX. No. 26. —

Phone: Cortland 5188.

NEW YORK — PITTSBURG, PA., četrtek, 19. avgusta (Thursday, August 19.) 1915.

Geol. „Slovenio Slovenem“

— Leto IX. Št. 26.

AVSTRIJCI TIK PRED VRATI BREST-LITOVSKA. — VOJNA SREČA SE VEDNO ITALIJANOM OSLE KAZE.

RUSI SE V SILNEM NEREDU UMIKAJO PRED ZMAGOVITIMI AVSTRIJCI IN NEMCI POVSOD.

C. IN KR. ČETE POD POVELJSTVOM NADVOJVODE JOSIPA FERDINANDA IN GENERALA KOEVESSE PRED BREST-LITOVSKOM. — ZAVEZNIKA ZAVZELA UTRDBE TRDNJAV KOVNO IN NOVO GEORGIEVSK. — DNEVNI PLEN ZNAŠA 260 TOPOV IN 9400 VJETNIKOVI. — PRINC LEOPOLD IN MACKENSEN PRODIRATA DALJE. — HINDENBURG JE NEVARNOST.

Dunaj, 17. avgusta, preko Londona. — C. in kr. vojno ministristvo objavlja sledeče:

„Zapadno od reke Buga preganjajo naše čete Ruse energično in z vso naglico. Avstroogrski čete, prodirajoče v centru zavezniških vojsk, sovražnika zapadno od Bjele neprestano preganjajo ter so mu tik za petami.

„Divizije pod poveljstvom nadvojvode Josipa Ferdinanda so si včeraj zvečer precej sveta osvojile južozapadno reko Bjele. Postavile so si ponoči most preko Kršne ter prekoračile reko danes zjutraj zarana. Kjerkoli so se postavile zadnje straže sovražnikove v bran, so bile odbite. Vojska generala Koveessa je potisnila sovražnika preko Klikavke nazaj.

„Naše čete so si z velikimi napori prebile pot do Brest-Litovska, in sedaj stojijo pred vrati te trdnjave.

„V vzhodni Galiciji je položaj neizpremenjen.“

UTRDBE TRDNJAV KOVNO IN NOVO GEORGIEVSK PADAJO DRUGEGA ZA DRUGO ZAVEZNIŠKIM ČETAM V ROKE.

Berlin, preko Londona 18. avgusta. — Vrhovno armadno poveljstvo je prejelo od vzhodnega glavnega stana obvestilo, da so nemške čete zavzele pred trdnjavo Kovno utrdbeski kompleks in Geziyo, južno glavnih trdnjavskih utrdb. Več kakor 240 kanonov in pa 4100 Rusov je padlo zmagovalcem v roke.

Padlo je tudi troje utrdb oblegane trdnjave ob Višli — Novo Georgievsk.

Geziyo je majhen kraj, ki leži na levem bregu reke Njemen ter je oddaljen 2½ milje južno od Kovna.

Službeno poročilo se glasi, kakor sledi:

„Armadna skupina feldmaršala Hindenburga: Nadaljne bitke okoli Kupiskih so bile za nas uspešne, in 625 vjetnikov, med temi 3 častniki, je padlo v naše roke. Čete Elehornove armade so pod poveljstvom generala Lissmana zavzele utrdbeski kompleks pred Kovnom, ki leže med Njemnom in Geziyo. Nad 4500 Rusov je bilo vjetih in več kakor 240 vjetnikov in mnogo drugega vojnega materiala zajetega.“

TRIJE FORTI TRDNJAVE NOVO GEORGIEVSK PADLI.

Vojski generalov Scholz in Gallwitz sta potisnile svojega nasprotnika še bolj nazaj v vzhodno smer. Ob tej priliki so vjeli 1860 Rusov, med katerimi je bilo enajst oficirjev, ter vplenili en kanon in deset strojnih pušk.

„Na severovzhodni fronti pod Novo Georgievskom je bil zavzet en večji in dva manjša forta z naskokom. Na drugi fronti se je nam skoro povsod posrečilo sovražnika še bolj potisniti proti trdnjavi. 2400 vjetnikov smo zajeli ter 19 kanonov in veliko množino drugega vojnega materiala.“

PRINC LEOPOLDOVA IN MACKENSENOVA ARMADA ZMAGOVITO NAPREJ.

„Armadni skupini princa Leopolda in feldmaršala Mackensen nadaljujete svoj zmagoviti pohod.“

HINDENBURG NAJHUŠJA NEVARNOST.

London, 18. avgusta. — Vojaški strokovnjak pravi v listu „Times“, da se je glavna vojska velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča očitno potegnila v pripravljeno pozicijo zapadno linije Osoveo-Bjelostok-Brest-Litovsk.

„Za v bližnjih dneh se bo pokazalo, pravi ta strokovnjak, se li namerava ruski generalissimus na tej fronti dalj časa upirati.“

Strokovnjak obdružuje spretnost, s katero so se Rusi umaknili iz Varšave in dalje do svoje druge obrambne črte. Ali vendar niso carjevo vojsko še dočela iz vode, dokler jim grozi od severovzhoda sem jevo, obkolitev od strani Hindenburgovih vojsk. Glavne točke bojnega položaja na zhodnem bojišču so boji severno reke Njemen, bramba trdnjave Kovno in odločitev vrhovnega zapovednika ruskih vojsk, se največ zavzame postaviti na fronti Brest-Litovsk, ali se bo še dalje umikal, ho-li v bran postavil na fronti Brest-Litovsk, ali se bo še dalje umikal. Prava kriza se šele pričanja.

London, 18. avgusta. — Glasnik najnovejših poročil je zapustilo veliko število prebivalstva Bjelostok, da se tako izogne tamošnjim bojem, ki se skoro prično. Banke in bolnišnice so že odpravili iz mesta.

TRDNJAVA KOVNO POD OGNJEM.

Petrograd, 17. avgusta. — Ruski generalni štab daje naznanje, da se obstreljevanje trdnjave Kovno odstrani nemške artiljerije brez prestopa nadaljuje, in da so zlasti utrdbeski kompleks v zapadnem odseku izpostavljeni izredno srditimi napadom.

Slovinci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

86. ROJSTNI DAN AVSTRIJSKEGA CESARJA FRANCA JOSIPA I.

V sredo, dne 18. avgusta se je zavrnilo 85 let, kar se je porodil danes že popolnoma osiveli, najuglednejši in najstarejši vladar na svetu, cesar Franc Josip I.

Dasi besni krvava bojna furija po Evropi, in dasi se njegovi verni podaniki bojujejo na treh bojiščih, — so avstrijski narodi včeraj slavili ta dan morda še z večjim navdušenjem kakor kdaj prej.

Oseba čestitljivega vladarja, ki je preživel dovolj burnih dni, je spoštovana po vsem svetu in priljubljena med vsemi narodi avstrijskimi, a zlasti pa med Slovenci.

Včeraj dne 18. avgusta 1915.

je minilo 85 let ko se je porodil bratni takratnega cesarja Ferdinanda I. Francu Karlu sedanji avstrijski cesar Franc Josip I. na 2. decembra bo zatonilo 67. leto njegovega vladanja nad avstrijskimi narodi v večnost. Osiveli monarh zre ob petinosem desetletnici svojega življenja, s katero je bil naš narod nepretrgoma v tesni zvezi.

Avstrija je že jako stara država. Že leta 995, se v neki listini omenja beseda „Ostarrichi“ — Avstrija — Oesterrreich — ali vzhodna marka. Le-ta je za nas velikega pomena, ker je bila belaj poznejši in sedanji Avstriji.

Dolga je vrsta vladarjev svetovnega in duhovskega stanu ki so drugi polovici sred. veka gospodovali v naši domovini. Poleg škotske bamberških in brüksenskih je bil omenjati zlasti rodovine Španjajnov, Ortenburžanov, Babenberžanov, andeških, goriških in celjskih grofov. Vsi ti so bili nepravni lastniki svojih posestev, ki so jih neomejeni vladarji na njih. Večinoma so bili celo neodvisni od svojega vojvode in neposredno le cesarju podložni. Dasi je le redkokdaj kdo izmed njih povzpel do večje oblasti, vendar je bila njihova vladavina brez pomena za našo domovino. Kajti množica po naših krajih ustanovili velika trgovska križišča in tržišča, dali sezidati veliko trgov in mest ter z raznim ustanovami in javnimi napravami izdatno vplivali na razvoj slovenskega ljudstva.

Babenberžan Henrik II. Jaso mirgot imenovan, je bil leta 1156. od nemškega cesarja povišan v vojvodo in njegova dežela povzdignjena v neodvisno vojvodino Avstrijo. Henrik II. je tudi prvi ustanovitelj sedanjega milijonskega in prestolnega mesta avstrijske monarhije — lepega Dunaja. Ker bi bilo predelež in preobširno, če bi se pečali z vsako rodbino posebe, ki je vladala v slovenskih krajih, naj zadostujejo gorje vstiče.

Sredi 13. stoletja so izumrle tri vladarske rodbine. Mogočni plemiči, ki so imeli dolgo let uslobo našega naroda v rokah, so izginihli s svetovnega pozoršča.

Leta 1246. so izumrli Babenberžani, katerih oblast je segala tja do Kolpe in krškega Krasa. Tudi pristanišče Pordenone ob Jadranu je bilo pod njihovim gospodstvom. Po smrti zadnjega Babenberžana so se potegovala za naše leppe kraje razne plemiške rodbine, in strašne razmere so zavladale po celi Sloveniji. Krvoloni grajščaki in pustolovni vitezi so gruzno pustošili in plenili po naših prekrasnih poljanah. Bili so zares pravi tirski časi!

Naše dežele so bile tedaj brez pravega vladarja, in samoočebni je umevno, da si je trpeče prebivalstvo želelo mogočnega in pravičnega vladarja.

In tak je bil mladi češki kralj Otakar II. Porabivši ugodno priliko splošnih zmešnjav in nezadovoljstva je ukrotil z železno pestjo grabežljive in uporne plemiče ter zagospodoval na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in v Slovenskih krajih. Tako se je njegova država raztezala gori od Krkonoscev pa proti tja doli do Jadranskega morja. Njegova vlada je potemtakem odklepala vse Čeha in večji del slovenskega naroda.

Otakar je bil odločen, a dober Slovček pa izborni vladar. Zato ga je ljudstvo ljubilo, a plemstvo pa sovražilo.

Pri njem mu bilo prirojeno dolgo. Zadržati to veliko slovensko državo.

Kajti leta 1273. na 29. septembra je bil Rudolf, grof habsburšk izvoljen za nemškega cesarja (Rode) grad Habsburžanov je stal na strmem hribu v Švici ob livji reki Ari. Rudolf kakortudi ves njegov rod je bil skromen in sihi.

Avstrijske dežele so bile državna lastnina, in pravica podeljevanja ji h temu ali onemu vojvodi v fevd, so imeli edinoale nemški cesarji.

V početku Otakarjevega vladanja ni bilo na Nemškem nobenega pravega cesarja. Tako bi si bil Otakar moral izprostiti dovoljenje od Rudolfa. Ker pa tega ni maral storiti, je prišlo kmalu do hudega in obenem usodnega spopada med obema vladarjema.

Vneli so se ljuti boji, in Otakar je bil dne 26. avgusta 1278. v bitki na „Moravskem polju“ poražen in umorjen.

Nato so polagoma pripoznavali deželni stanovi naših pokrajin Rudolfa za svojega vrhovnega vladarja, in dne 27. decembra 1282. je prešla dedna oblast alpskih dežel na Habsburžane.

Seve pa še niso bile tedaj prav vse slovenske pokrajine habsburške. Kajti Trst se je leta 1382 pristojevalno podvrget habsburški mu želja, in leta 1500. ko je bil (Nadaljevanje na 8. strani.)

AVSTRIJCI SE KLJUB ITALIJANSKIM OBUPNIM NAPOROM NITI ZA PED NE PREMAKNEJO.

ZRAČNI NAPAD NA BENETKE. — ITALIJANSKI NAPADI NA CELI BOJNI ČRTI ODBITI. — ITALIJANI SANJAJO O ZMAGAH. — C. IN KR. ČETE SILNO NAPADAJO. — PRVA VELIKA BITKA ITALIJE KOT VELEVLAŠTI. — V ITALIJI OBCUDUJEJO AVSTRIJSKO MORNARICO.

Dunaj, preko Amsterdama in Londona, 17. avgusta. — Včeraj so aeroplani avstrijske vojske zoper poleteli nad Benetke in druga italijanska mesta ter jih obmetavali z bombami. Vse razen ene so eksplodirale. Napravljena škoda je velika.

Pet italijanskih letal se je dvignilo proti avstrijskim aeroplanom. Toda ogenj iz avstrijskih strojnih pušk je sestrelil dvoje italijanskih letal na tla, a ostali trije aeroplani so jo odkarili, videč, da niso kos avstrijskemu ognju z zračnega bojišča.

ITALIJANI NA CELI FRONTI ODBITI.

Dunaj, 17. avgusta, preko Londona. — C. in kr. vojno ministristvo je izdalo sledeče obvestilo o vojnih dogodkih na avstrijsko-italijanskem bojišču:

„Po dolgem prešledku je začel sovražnik iznova streljati na naše utrbe ob tirolski meji, zlasti na one ob tonalskem prelazu in na visokih planotah Lavarona in Folgarija. Sovražni pehotni napadi ob tonalski črti na naše postojanke v Popeni so se izjalovili, istotako obnovljeni napadi na Primorskem severno Krna in na Doberdobski planoti.“

C. IN K. ČETE LJUTO NAPADAJO.

Krnj, 16. avg., preko Pariza 17. avgusta. — V severniški dolini so Italijani iznova napredovali. Naša artiljerija je razrušila sovražne jarke ob Selkofehu in pri Croda Rossa ter je prisilila sovražno topništvo, da je umaknilo.

Naša pehota je prodirala ob Baberbachu in Bodenbachu. Sovražnik jo je napadel z vso ljutostjo; ali naše čete so se vrgle na sovražne obrambne postojanke, jih zavzele z naskokom ter zaplenile par ducatov vjetnikov. Poznejši protinapad je bil odbit. (Da, da, Italijani so v svoji brezuspešnosti izredno uspešni.)

ITALIJANI SANJAJO O SVOJIH ZMAGAH.

London, 18. avgusta. — „Renterju“ poročajo iz Vidma: Poglavar italijanskega glavnega vojnega stana, general Cadorna, je pripravil vse, kar je treba za novo ofenzivo. Le-ta se ima pričeti takoj, in kakor vse kaže, se posreči italijanskim četam na tej novi ofenzivi prebiti avstrijsko fronto.

Kraška planota in Gorica morata pasti, po mislih italijanskih oficirjev namreč. — tekom enega tedna, a Trst pa že en mesec za tem. To so že zdavnaj obetali, a kljub temu je Gorica kakortudi Trst in Kras, še vedno v avstrijskih rokah.)

BITKA OB SOČI PRVA VELIKA BITKA ITALIJE KOT VELESILE.

„Corriere della Sera“ piše: „Bitka ob Soči je prva velika bitka, katero bojuje Italija, narastla to velevlasti: Odrni koraki Italija svoji veliki usodi nasproti. Radi tega bomo bojevali bitko pri Gorici do konca, ne da bi zaman padel kak vojak. Vsak padli vojak je svojega tovariša le naprej gnal. Tako prodira Italija.“

V ITALIJI OBCUDUJEJO AVSTRIJSKO MORNARICO.

„Avanti“ poudarja, kako občudovanja vredno srpčnost je zomet pokazala avstrijska mornarica z obstreljevanjem italijanske vzhodne obali. Avstrijska mornarica je zopet dokazala, kako visoko stoji nad številno močnejšo italijansko mornarico. Ta se je naučila respektirati avstro-ogrsko mornarico tako, da se skoro ne upa več v Adrijo priti. Občudovati je veliko škodo, ki so jo napravile sovražne ladje.

LEO M. FRANK ODPELJAN IZ ZAPORA IN POTEM LINČAN TER OBEŠEN.

Milledgville, Ga. 17. avgusta. — Kakor že znano, je bil Leo M. Frank radi obdolžitve umora Marije Phagan iz Atlante, Ga. že trikrat obsojen na smrt.

In prav tedaj, ko se je že mislilo, da na noben način ne rade urti, so izpremenili njegovo smrtno kazen v dosmrtno ječo ter ga dpejali v državne zapore na farmi.

Danes ponoči opolnoči, pa je prišlo tja 25 obožroženih mož z zadržimi obrazi; prerezali so najprej brzojavne in telefonske žice, ki o v zvezi z jetnišnico, napadli ter zvezali jetniško stražo, potem pa dvedli M. Franka iz zapora, ga posadili na avtomobil ter jo odkurili v smeri proti Eatontonu.

Dospervi v Marietta, Ga. so ga linčali potem pa obesili mrtvo truplo na drevo.

IZPRED DARDANEL.

London, 17. avgusta. — Angleska admiraliteta je objavila izgubo barmika Royal Edward, na katerem je bilo 1.350 vojakov in 220 drugih oseb je rešenih.

Obvestilo se glasi:

„Angleški transportni parnik Royal Edward je bil torpediran in potopljen od nekega nemškega pomorskega čolna.“

„Šeststo mož od 1.350 vojakov in 220 drugih oseb je rešenih.“

STRIG SAM IMA VELIKO SITNOSTI IN PREGLAVIC, KTITIČEN POLOŽAJ NA BALKANU.

Strig Sam se bo docela izuril v sestavljenju diplomatskih spisov ali not.

Menda se ni bila nikdar tako bogata letina državnih poslanic v Washingtonu, kakor je ravno letos.

Treba je bilo izdelati že več not na angleško vlado, treba protestirati in odgovarjati nemški vladi glede njenega podmorskega bojevanja.

No, vrh tega se je oglasila tudi avstroogrška vlada ter v prijateljskem tonu spomnila strica Sama, naj bo v resnici nevtralen ter naj nikar ne pošilja moralnega orožja Angležem, Rusom in Francozom v Evropo.

Ta avstrijska poslanica je došla 29. junija v Washington, in strig Sam je odgovoril Avstriji na to noto 12. avgusta 1915. v svojem zmlu, to se pravi, avstroogrška poslanica je padla na nerodovitna tla.

Vlada Združenih držav opravičuje izvoz orožja in municije s trditvijo, čes, da nista bile Avstrija in Nemčija v prejšnjih letih prav nič boljše od Amerike v tem oziru. Velikanske zaloge orožja in municije sta izdelovale ter prodajale celemu svetu, zlasti onim državam ki so bile zapletene v boj.

Za časa burške vojne med Anglijo in južnoafriškimi republikami so angleške bojne ladje patrolirale ob obrežju sosednih nevtralnih kolonij ter tako preprečevale uvoz orožja in municije v Transval ali v oranško svobodno državo. Zveze republike so bile v tem oziru skoro prav v takem položaju, v kakršnem sta sedaj Avstrija in Nemčija.

Dasi je bila ena bojujočih se strank v trgovinskem pogledu popolnoma odločena od sveta, je vendar prodala Nemčiji Angležem na stotisoče kil eksplozivnih snovi, streliva, patron, kanonov in drugega orožja. Tudi Avstrija je delala taksto, čeprav v manjšem obsegu.

Ameriški vladi se zdi odveč, končati ta nota, da bi še nadalje preretavala izjavo avstroogrške vlade. Načela narodnega prava, običaji narodov, narodna varnost Združenih držav, kakortudi drugih narodov, ki nimajo velikih vojnihih in flotilnih naprav, uvaževanje mirovnih metod v poravnavo mednarodnih sporov, in končno tudi nevtralnost sama, vse to govori proti temu, da bi nevtralen narod prepovedal izvoz orožja, kanonov in drugih vojnih potrebščin v bojujoče se države.

Tako bo sedaj Amerika še nadalje zalagala Evropo z moralnim orožjem, in avstroogrški ugovor je brezuspešen.

Pa ne samo z notami, nego tudi z drugimi posli je strig Sam silno obložen.

Treba je bilo intervenirati na Haiti, in treba je napraviti mir tudi v Mehiki, in deželi neprestanih hobotnj in prekucij.

Wilson je sklical panameriško konferenco, na kateri so izdelali delegatje poziv na vse mehikanske stranke, naj se sporazumejo med sabo ter vpostavijo ustavno vlad v nesrečni deželi.

Villa in Carranza sta sicer sprejela ta panameriški poziv, ali vprašanje je, če bo kaj zalegel.

Villa se je omehčal, ali Carranza se še vedno upira.

Najbrž bodo še naprej potale puške po Mehiki, in vlada Združenih držav bo morala poseči po odločnejših sredstvih, da napravi mir v mehikanski republik.

ARTILJERIJSKI SPOPADI NA CELI BOJNI ČRTI ZAPADNEGA BOJIŠČA.

FRANCOSKI NAPAD PRI AMMERZWEILERJU V ALZACIJI ODBIT.

Berlin, preko Londona, 17. avgusta. — O operacijah na zapadnem bojišču poročata danes vrhovno armadno poveljstvo čisto nakratko: "Severno od Ammerzweilerja (severovzhodno Dammerkircha v zgornji Alzaciji se je radi našega ognja izjalovlj francoski napad".

Boji v Argonih in Alzaciji.

Pariz, 16. avgusta. — Francosko vojno ministerstvo je objavilo danes sledeče vojno poročilo:

"V okolici Soucheza in na novovronski planoti severno reke Aisne so se vršili sinoči artiljerijski spopadi. Tudi je prišlo okoli Quenneviera v zapadnem delu Argonov do bojev z bombami in ročnimi granatami.

"V Vogzih se je nam posrečilo razstreliti mino pod nekim sovražnim streškim jarkom med Oberburnhantom in Ammerzweilerjem. Ob tej priliki smo vjeli nekaj Nemcev ter zajeli eno strojno puško".

Zvečer je izdala vlada naslednje obvestilo:

"Skrajno ljuiti artiljerijski boji so se vršili cel dan in na mnogih točkah bojne črte. Naše baterije so v okolici Quenneviera prizadale sovražnika silno težke izgube ter prisilili

Y ŽEPNO PERO, SVINČNIK in PEČAT SAMO ZA NAŠE NAROČNIKE.

Napišite svoje ime in priimek, pošljite 50 c. na upravo lista, navedite svoj točni naslov, in naročilo se bodetakoji izvršilo.

50c

Bolgarija, Srbija in Grška so sedaj glavni predmet diplomatskih mahinacij na Balkanu. Aliroci, Rus, Francoz, Anglež in Italijan, si na vse moč prizadevajo in pote, da jih zvabijo na svojo stran.

Pa tudi Rumunski ne dajo miru. Venomer jo snubijo obetajoč ji zlate gradove. Ali do danes še ni nobena razen Srbije na strani četvernega sporazuma.

Glavno sporno vprašanje med Balkanci je Macedonija. V najbližnjih dneh se odloči, ali se balkanske države sporazumejo ter stopijo vzajemno nastran ententi, ali pa bo pri starem, in Balkanci razen Srbov še nadalje ostanejo nevtralni.

Na Grškem so se ta teden vršile volitve, in predsednikom poslanske zbornice je bil izvoljen Zavitsanos, pristaša Venizelosove "vojne stranke". Parlament se je sestel 16. avgusta.

Ze dolgo pričakovana odločitev Bolgarije, Romeniije in Grške glede udeležitve sedanje vojne utegne pasti tekem dveh ali treh dni. Ententa upa, da bo ta odločitev ugodna za nje. To pa zlasti zato, ker so baje začeli Avstrijci iznova obstreljevati Belgrad.

Vesti iz Bukarešta in Zofije pravijo, da je novo avstrijsko ofenzivno gibanje na srbski meji zbudilo med Balkanci velikaško neoyoljo in ogorčenje. Resničnosti teh vesti se ve ne more kontrolirati. Kajti ta avstrijska ofenziva, pravijo nadalje gori omenjena poročila, je začetek avstrijsko nemškega pohoda preko balkanskih držav, kar bi značilno konce njihove neodvisnosti.

Oboji, ruski in bolgarski diplomati, ki se mude v Rimu — tako je namreč potočilo iz Rima — sledé z velikansko pozornostjo in napestojto razvijanju in poteku dogodkov pred Belgradom.

Grški in srbski parlament sta se sešla 16. avgusta na zasedanje. Lepi obeh zbornic bodo odločili usodo balkanskih držav ter bodo velikanskega pomena glede izida sedanje svetovne vojne.

Setetaneč kronskega sveta v Bukareštu je bil drugi važni dogodek zozrom na balkanski položaj.

Tekom zadnjih dni je bilo opažati zelo živahno delavnost med bolgarskimi in srbskimi diplomati. Baje je Srbija pripravljena na velike žrtve zozrom na ozemlje, samo da pridobi Bolgarijo zase in entento. Bivši prvi grški minister Venizelos molči o položaju. Kakor se je čitalo v raznih listih, se mu je prej tako silno bojno navdušenje dokaj ohladilo.

Kako se razvijajo politični odnošaji na Balkanu, se ne more reči, ali končne odločitve je lahko pričakovati vsak čas.

Tretja stotinja se je nahajala več dni v jarkih pri Sv. Martinu. Italijani so jo obsipavali z granatami in šrapneli, toda zamanj so upali, da zvaljajo pogum in vztrajnost naših Primorcev. E na želja je navajala vse: da bi se skoraj pokazali italijanski vojak. 4. junija se je po ljutem artilekita italijanska stotinja našli poziciji. "Italijani so tu!" je zaklical poveljnik nadporočnik Cozić, in bliskoma je zasedla stotinja neki grič za svojimi jarki ter sprejela sovražnika s takim hladnokrvnim ognjem, da je imel strašno izgube. Nekaj Italijanov je prodrlo do naših jarkov in na to so se vrgli Primorci z bajonetom. Tri četrtine je trajal boj, končal se je s popolnim porazom obrambelja. Pred našimi pozicijami ljevjskem ognju res približala je ležalo vse polno italijanskih trupel. Italijani pa niso hoteli odnehati. Artiljerija se je zopet oglasila in kmalu nato se je zagnalo na naše Primorce pol bataljona italijanske pehote. V ljutem boju so vztrajali naši fantje navzlic premoči skoraj pet ur v svoji poziciji, tako dolgo, da je prispela pomoč. Do večera so bili Italijani odbiti in njihove čete so se zopet umaknile, pustivši za seboj nekaj mrtvecev in ranjencev.

priznanja. Jaz živim tu v Novi Zelandiji že par let ter imam kljub vojni med tukajšnjimi domačini še vedno dosti prijateljev, dasi jim je moje stališče dobro znano. Tako se vedejo inteligentni in olikani ljudje celo med našimi nasprotniki. Kakšno mnenje o naših lugaših morajo imeti šele nevtralni Amerikanci!

V 10. številki od 10. junija t. l. Vašega cenjenega lista vidim tudi neko polemiko s p. Zakrajškom, ki je vsled nezadostnih podatkov nikakor ne morem razumeti. Upam, da gre tu-le za politično diferenco ter da stvar nima z verskimi nazori ničesar opraviti, sicer bi bilo to polje po mojem mnenju nevarno ter bi bilo brez dvoma proti interesom dobre stvari in tudi Vašega cenjenega lista če bi se nanje spuščali. („Slovenski Narod“ nima z verskimi vprašanji prav nič posla. Omenjena polemika je bila le bolj osebnege kakor političnega značaja. — Op. ur.)

V tem zmlisu želim Vašemu cenjenemu listu izvršten napredek, procvit in najboljši uspeh med ameriškimi rojaki.

Z odličnim spoštovanjem ostajam vdani

France Miklavčič.

DO PIS. STAVKA V BRIDGE-PORTU, CONN.

Mt. Eden, Auckland, New Zealand, 21. julija 1915. — Po prijatelju sem prejel en izvod Vašega lista, in ker zavzema v sedanjem boju odločno avstrijsko stališče nasproti Ligašem, ki s svojim rovarjenjem pomagajo našim sovražnikom (seve da le na papirju) razkosavati našo lepo domovino. Vam pošiljam priloženo \$0.75 kot polnetno naročnino na Vaš cenjeni list. Ameriškimi razmer osebno ne poznam ter jih morem presoditi le iz par različnih listov, ki so žalibog skoraj brez izjeme nasproti nazorom slovenskega ljudstva ne le v stari domovini ampak v večjem delu brez dvoma tudi po Ameriki. Teško mi je razumljivo, kako more narod take liste podpirati. Še težje pa je razumeti, kako more kdo, ki naj se prišteva inteligenci, v sedanjem času, ko hočejo Lahji pod patronanco alijurev iztrgati iz naših rok najlepše dele slovenske in hrvaške zemlje, zavzemati drugačno kot najodločnejše patriotično stališče.

Hvala Bogu, da so taki ljudje došli iz domovine, slovenski narod ni z njimi prav nič izgubil. Edinole škoda je, da so se ti ljudje zatekli pod okrilje ameriškane svobode, ki je zanje veliko predobra, njihovi inteligenci primernejše mesto bi bilo kje med Culukafri ali med divjaki na Novi Gvineji.

Kdor svojega naroda in svoje domovine ne spoštuje, ne bo niti od nasprotnikov žel nobenega

ODGOVOR LJUBLJANSKEMU „SLOVENSKEMU NARODU“.

V 165. številki ljubljanskega "Slovenskega Naroda" z dne 22. julija t. l., čitamo naslednje vrstice:

— "Slovenski Narod". Na svoje začudenje smo izvedeli, da izhaja v Novem Yorku slovenski list, ki se imenuje — "Slovenski Narod". Številka tega lista, ki smo jo dobili v roko, je prav obširna, ima mnogo gradiva, nekaj ilustracij in nekaj psovovanja, ponatiskuje Finžgarjev roman "Pod svobodnim solncem" in mnogo novic iz stare domovine. Ne vemo, kdo stoji za tem listom in nas tudi dosti ne zanima. Presenetilo nas je kakor rečeno samo ime tega lista. "Slovenski Narod" — to je vendar ime našega lista; to je ime, ki je pozna vsak Slovenec, ne samo v vsaki slovenski vasi, ampak tudi v Ameriki. Doma je seveda to ime zavarovano, v Ameriki pa se ne da zavarovati in to so gotovi ptiči porabili, da bi z našim imenom in z gledom ki ga ima naš list, slepomišlili v Ameriki in lovili naročnikov. To sicer ni honetno, a če se list pogleda, se hitro spozna barva teh ptičev in potem se človek nič več ne čudi.

V prvi vrsti se moramo ljubljanskemu "Slovenskemu Narodu" prav lepo zahvaliti za brezplačno reklamo. V drugi vrsti se pa moramo čuditi in diviti velikanski "brihtnosti" gospodov okoli ljubljanskega "Slovenskega Naroda". Kajti, da gospodje uredniki omenjenega lista niso do letos vedeli za ameriški "Slovenski Narod", ki izhaja že deveto leto pod enim in istim imenom, presega že vse meje zabitosti ljubljanskih reakterjev.

No, pa četudi bi bil začel šele letos izhajati new-yorkski "Slovenski Narod", bi se noben pameten človek ne mogel zgražati in izpodkitati nad tem. Koliko časopisov istega imena in v istem jeziku izhaja na svetu? Pa se vendar ne kavsajo radi tega.

Sicer pa odkrito povedano, ljudje okoli ljubljanskega "Slovenskega Naroda" smo smatrali doslej za veliko pametnejše. Ali motili smo se. Pa nič ne de.

Kar se tiče psovovanja, naj ljubljanski "Slovenski Narod" prelista svoje številke iz prejšnjih let, pa se bo namahal uveril, da ga new-yorkski "Slovenski Narod" še dolgo ne bo dosegel v psovadni stroki. Kaj naj pribuejemo v svojem listu, nikakor ne bomo vprašali urednika ljubljanskega "Slovenskega Naroda". Zares, silno nas je presenetila brezmejna "brihtnost" gospodov okoli ljubljanskega "Slovenskega Naroda".

V ostalem mu niti ne odgovarjamo, ker se nam ne zdi vredno. Le to še poudarjamo, da ne lovimo naročnikov po Ameriki z ugledom ljubljanskega "Slovenskega Naroda", nego z ugledom in priljubljenostjo new-yorkskega "Slovenskega Naroda". Če se dajo ljudje na Knaflovi ulici v Ljubljani tako močno mišticirati potom tukajšnjih propadlih ljudi, jim pač ne moremo pomagati. Toliko v vednost in niti črtice več.

Vsak pesimist je docela uverjen, da je tudi vsaka časa radost časa prevare, časa s segnitim dnom.

ITALIJANSKI TEŽKI TOPOVI.

"Kärntner Tagblatt" priobčuje naslednje pismo z italijanskega bojišča:

Nekaj dni že nas Italijani ljueto obstreljujejo. Sedaj so prišli k večjemu kalibru. Dočim so nas prej pečašali s 15 in 21 centimetarskimi granatami, nam pošiljajo sedaj mnogo težnejše poždravce. Tak izstrelak prigrui kakor brzovlak in se razpoči s strahovitno silo, razvijajo vseke strelodimna. Veliko je pa tudi slepotnikov, tako da je lahko natančno dognati dimenziranje takega izstrelka. Visok je 1 m 20 cm in tehtá 380 kg. Kljub mnogostevilnim strelom nbnamo še nobene človeške žrtve, ne gmojne škode. Ponoči so Italijani ponovno poždravali z napadi v vrhove, ki imamo zasedene, a vsi napadi so se zrušili v našem ognju. To je vedno prav peklenški koncert ob razsvitljavi z zarometi in svitlobnimi raketaimi. Vreme je bilo zadnje dni zopet zelo slabo. Vsak dan imamo skoraj nevihto in na našem 600 m visokem hribu tičimo v megli, napolnjeni z elektriko, tako da se v temnih nočeh, ko je treba biti posebno čuječ, brki in lasje naših predstraž električno svetijo.

Dobro je, da ni treba našim podkopanim nadam nagrobnih spomenikov, sicer bi zmanjkalo ljudem mramorja.

POŠLJITE SAMO 25 centov

na upravo SLOVENSKEGA NARODA kot četrletno naročnino in dobivali boste najuglednejši in najneodvisnejši časnik v Ameriki.

Polletna naročnina \$0.50
Celeletna naročnina ..... \$1.—
(Opozarjamo vas na naše krasne darove)

SLIKE Z BOJIŠČA. PRIHAJAJO VSAK TEDEN NOVE IN JIH LAHKO LOBITE POPOLNOMA BREZPRAČNO.

Vsakemu našem naročniku, kateri nam najde novega naročnika vsaj za pol leta in pošlje njegovo ime in naročnino (najmanje 50c) na upravo bode dobil na zahtev gori imenovane bojne slike za polon brezplačno in poštnine prosto.

NAŠIM NAROČNIKOM NA ZNANJE.

V zadnjih dneh nam je došlo veliko vprašanj glede vojaških zadev. Mnogi naši rojaki so nam priložili tudi zneske po 50 c, misleč, da tudi mi računamo za par stopinj na avstrijski konzulat po 50 c, kakor je to storila svojčas Sakserjeva šifkartašnica.

Da obvarujemo rojake pred nepotrebnimi stroški, naznanjamo vsem naročnikom "Slovenskega Naroda", da izvršuje uredništvo "Slovenskega Naroda" vse zadeve, ki so v zvezi z avstrijskim konzulatom in katerih ni morejoo opraviti naši naročniki sami, popolnoma BREZPRAČNO. Le če je treba vrniti listine po pošti naj nam prilože poštnih znakov v primerni vrednosti.

Uredništvo "Slovenskega Naroda".

OKLICI.

Uradni oklici c. kr. oblastev v stari domovini, so velike važnosti za tistega, kogar se tičejo. Ker se utegne zgoditi, da bi ta ali oni v oklicih prizadeti rojak ne čital našega lista, opozarjamo cenjene čitatelje "Slov. Naroda", naj dočelnika obvestijo o oklicu, ki se ga tiče.

UVEDBA POSTOPANJA, DA SE ZA MRTVEGA PROGLASI MATIJA SUŠTAR.

Dna 10. februarja 1849 v Podgorci št. 13 rojeni Matija Suštar, bivši posestnik v Globočulu, je odšel pred približno 20 leti v Ameriko in se od tedaj ni ničesar več slišalo o njem.

Ker utegne potemtakem nastopiti zakonita domneva smrti po zmlsu § 24 št. 1 obč. drž. zak., se uvaja po prošnji Marije Novak, posestnice v Rudolfovem št. 22, po Francu Mastnak notarskemu substitutu in Rudolfovcu, postopanje v namen proglasitve pogrešenega za mrtvega Vaakdo se torej pozivlja, da sporoči sodišču ali skrbniku gospodu Francetu Perko, posestniku v Rudolfovem, kar bi vedel o imenovanem Matija Suštar sa pravejla, da se zglašji pri podpisnem sodišču ali mu na drug način da na znanje, da se živi.

Po 17. juliju 1916. razsodilo bo sodišče po zopetni prošnji o proglasitvi za mrtvega.

C. kr. okrožno sodišče — Rudolfovcu, odd. L, dne 29. junija 1915.

UVEDBA POSTOPANJA, DA SE ZA MRTVEGA PROGLASI PETER JURJEVIČ IZ MALEGA NERAJCA.

Letu 1856. rojeni Peter Jurjevič iz Malega Nerajca št. 21 se je podal pred 20 leti v AMERIKO. Zadnjih 13 let ne o njem nobenega glasu več.

Ker utegne potemtakem nastopiti zakonita domneva smrti po zmlsu § 24 št. 1 obč. drž. zak., se uvaja po prošnji Marije Jurjevič iz Mal. Nerajca št. 21, po Otonu Ploju, c. kr. notarju v Črnomlju, postopanje v namen proglasitve pogrešenega za mrtvega. Vaakdo se torej pozivlja, da sporoči sodišču ali skrbniku gospodu Mihi Mihelič, vžltkarju iz Gor. Suhora št. 8, kar bi vedel o imenovanem.

Petar Jurjevič se pozivlja, da se zglašji pri podpisnem sodišču ali mu na drug način da na znanje da se živi.

Po 18. juliju 1916. razsodilo bo sodišče po zopetni prošnji o proglasitvi a mrtvega.

C. kr. okrožno sodišče v Rudolfovcu, odd. L, dne 26. junija 1915.

Zoper odsotnega Franca Žukek, kleparja na Bledu, se je polala pri c. kr. okrajni sodnji v Ljubljani po Fr. Stupica v Ljubljani tožba zaradi 506 K 92 h s prip.

Na podstavi tožbe določa se narok za usno razpravo na 1. junija 1915.

dopolndne ob pol 10. uri, soba št. 38. V obrambo pravice Franca Žukek skrbnikom postavljeni g. Ivan Stiene, c. kr. davčni pristav v pok. v Ljubljani, bo zastopal tožena toliko časa, dokler se on ne oglasi pri sodnji ali ne imenuje pooblaščenca.

C. kr. okrajna sodnja v Ljubljani, odd. IV, dne 18. maja 1915.

1427 E 198|1415

OKLIC.

Zoper Janeza Zupan, posestnika v Gaju, kojega bivatišče je neznanu, se je podala pri c. kr. okrajni sodnji v Radečah po Ivanu Prijatelj, travcovu v St. Janžu, tožba zaradi 216 K 52 h s prip.

Na podstavi tožbe določa se narok za usno sporno razpravo na 17. julija 1915.

dopolndne ob 9. uri pri tem sodišču, v sobi št. 1.

V obrambo pravice tožena se postavlja za skrbnika gospod Jernej Petrič v Radečah. Ta skrbnik bo zastopal tožena v ozamenjeni pravni stvari na njegovo nevarnost in stroške, dokler se ali ne oglasi pri sodnji ali ne imenuje pooblaščenca.

C. kr. okrajna sodnja Radeče, odd. II, dne 3. julija 1915.

OKLIC.

Zoper odsotnega Janeza Kocjanca, posest. siva iz Bebra št. 4 se je podala pri c. kr. okrajni sodnji v Ljubljani po g. Franu Jamnik v Laniškem štev. 14, tožba zaradi 480 K s prip.

Na podstavi tožbe se določa narok za usno razpravo na 14. julija 1915.

dopolndne ob 9. uri pri sodnji, soba št. 50.

V obrambo pravice Janeza Kocjana skrbnikom postavljeni gospod Jožef Kocjan, žltkar v Rebru št. 4 bo zastopal tožena toliko časa, dokler se on ne oglasi pri sodnji ali ne imenuje pooblaščenca.

C. kr. okrajna sodnja v Ljubljani, odd. II, dne 2. julija 1915.

Najboljše cigarete po 5c. z ustnikom v Ameriki

Pri vseh prodajalcih vespevred

Fountain Pen s kljukico. Jamčeno 14karatno zlato

Zastonj za 75 celih kuponov ali sprednjih delov skatlije

Jamčena za 1 leto od American Clock Co.

Za 125 kuponov ali sprednjih delov skatlije

Poljite kupone po pošti (ne pekatni) ali po ekspresu plačen vnaprej za

NEBO CIGARETTES CORK TIP

Jack žepni nož 2 klini

Zastonj za 60 celih kuponov ali sprednjih delov skatlije

(Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915)

P. LORILLARD CO., Inc., NEW YORK CITY. Ustanovljena 1756.

SLOVENSKI NAROD

(SLOVENIC PEOPLE) Established 1906. Published every Thursday.

Published by Slovenski Narod Publ. Co., Inc. The best advertising medium to reach the Slovenic people in the United States and Canada.

9th YEAR. Thursday, August 19, 1915. — No. 26.

ZA RDEČI KRIŽ V LJUBLJANI.

Vsem tistim, ki so nas vprašali za svete glade prispavanja za Rdeči križ v Ljubljani, naznanjamo, da se naj obrnejo v vseh teh zadevah na zaupne moke, ki bodo imeli vsa pojasnila na razpolago.

Dozdej sta sprejela zaupništvo Rdečega križa v Ljubljani MR. IGNAC MEDVED, 705 — E. 160 Street, Collinwood, Ohio, in MR. JOE STARINA, 754 Holmes Ave. Indianapolis, Ind.

Krajevna podporná društva nas obveščajo da nam sporoče do konca tega meseca svoje sklepe o prevzetju poverjeništvá za Rdeči križ v Ljubljani.

Tudi te sklepe, oziroma imena društev kot krajevnih nabiralšč denarja za RDEČI KRIŽ V LJUBLJANI objavimo pravočasno.

Rojaki in rojakinje, prispevajte kar najboljnejše sklada za Rdeči križ v Ljubljani!

Uredništvo „Slovenskega Naroda“.

„SLOVENSKI NAROD“ JE PREKRIŽAL LIGAŠKIM OGRIZKOM UMAZANE KRAMARSKÉ RAČUNE TER JIH ZATO ZBEGAL DOCELA.

Tiho in mirno, brez šuma in reklamnega hrupa je oživel letos, 1. aprila „Slovenski Narod“ ter jel v dostojni obliki in v povsem novi obleki izhajati v New Yorku na 45 Vesey Street.

Z oddičnimi in odkritimi načeli ter z gestom — Slovenijo Slovencem — je stopil med slovensko ljudstvo široim Združenim Slovan.

Ali že ob prvem njegovem koraku ga je pozdravil Sakserjev „L' Asino“, ali podomače „Osle“ na sebevrhne način. Kajti odstrani umazanij in samopasnih ljudi se sme pričakovati edino umazanij napadov. Stari kramar je pozdravil naš pomlajeni list s strupom ter ga krestil za eunjo.

Da mu je hotel s tem prostaškim zmerjanjem zadati smrti nader, to je neovrgljiva in nepobitna resnica.

Pa se je lahko prijel za svoj vsako-srbsko-polentarski nos ter se počeno potegnil za svoja ligaško-oslovska ušesa.

„Slovenski Narod“ se živi ter prav krepko diha. Z naglimi koraki napreduje, se širi z nevrjetno naglico med našim ljudstvom ter pridobiva danazdem več naročnikov, in kar je glavno — Sakserjevega „Osle“ je po štirimesečnem ubijanju in prizadevanju vendarle dovedel do izpoznanja in prepričanja, da je nesmrtno farbal slovensko ljudstvo v Ameriki z ligaškimi budalostmi, češ, da bodo Blatniki, Trošči, jogri in drugi taki tiči postali Lincoln ter rešili naš narod izpod avstrijskega „jarma“.

Da se je za „jugoslovaniskim“ plašcem skrivala propaganda za „Veliko Srbijo“, je javno priznal. Ali obenem se nesramnež izgovarja, češ, da ni imel nič posla z ligaško burklarijo.

Verjamemo mu, da bi se rad iznebil tega neizbrisljivega madeža. Pa ne gre in ne gre.

Dejstvo je, da je započel Sakserjev „Osle“ ponesrečeno ligaško akcijo, dejstvo je, da je Sakserjeva plenicá uprizarjala najgršo gonjo zoper avstrijsko mišljenje našega naroda v Ameriki, dejstvo je, da je bil „Oslov“ lastnik in glavni urednik obenem tudi predsednik ligaške brozge.

To so dejstva, katerih se ne da kar čez noč stresti s svojih pleč ter jih kar menički tebični spravit s sveta.

Zato je ta „peklenški“ strup, ta vražji „Slovenski Narod“ tu. Da, on je najizdatnejši strup proti umazanij kramarskim nakanam in pa proti vrtoglavin in našemu narodu silno škodljivim blodnjam podle pogreščne rajne lige.

Kar se tiče priimka eunja, moramo reči, da nas je prerahlo popital Sakserjev „Osle“. Kajti kjer je stanovanje tako umazano in zaprašeno, kakor v bivališčih in nesramnih dušah naših takozvanih „narodnih dobrotnikov“ in „voditeljev“, tam je treba ne samo eunje, nego trde železne krateče da se vsaj za silo otrže zamazane skrivnje in predale teh nečudnih in podlih voditeljev in lažidobrotnikov našega naroda.

In „Slovenski Narod“ je že precej očedil ligaški svinjak. Neoziraje se na klevete in zasramovanja, odločno in uspešno odbijajo vsa zagajanja in ndrihanja od strani ligaških trobil in socijalističnega betežnika je vestno vršil svojo nalogo.

Odpri je našemu ljudstvu oči. To pa je sledilo vrstico za vrstico pisanju „Slovenskega Naroda“ ter že doela izpregledalo.

Otdot pa tudi izvira velikanska zbežanost med ligaškimi ogrizki. Zato, in edino zato so se vsi brez izjeme z najlutejšo besnostjo in najglobljam sovraštvom zaleteli v „Slovenski Narod“ prošli teden.

Nekim postopaskim topoglavcem je „Slovenski Narod“ zadal globoko rano v sree, ko je imenoval „jugoslovanške“ dezertjerje v Londonu postopasce. Za zgled največjega postopasstva nam očitujejo ti paglaveci in politični bosopetci narodnega „junaka“ Gregorina. Knjejo ga v deveta nebesa ter mu prisojajo lastnosti najpopolnejšega človeka, če se da sploh govoriti o človeški popolnosti. No, mi nismo Gregorin nikoli odrekli „vrline“, ki mu jih kade oni mlečozobi zlikovci pod nos. Ali upravičeno pa smo mnenja, da je imel slovenski narod tudi v zadnjem desetletju nasplošno vrlo slabe zastopnike. Je-li spadal tudi Gregorin med le-te, se ne maramo prerakati in preklati, ker se rajši pečemo z resnično sedanostjo.

Ker mu pa ne diše preveč vojne razmere v naši stari domovini, je šel postopat v London in merit — ne morda „jugoslovanje“, nego brezdelje in londonsko meglo.

Zato pa njega in njemu podobne močice povsem logično se nadalje smatramo za dezertjerje in postopasce, čeprav so bili morda prej najnedolžnejši in najčistejši angeli, in čeprav se ligaška svojta še nadalje repenči in zleduje ter izpodtika nad našim tako „groznim“ razžaljenjem.

Kar se tiče napadanja odstrani najklavnijših dopisnikov drugih ligaških prismond, odgovorimo le vtolkilo, da vzkliknemo: „Bog daj norecem pamet, nam pa obilo avstrijskih kronic! Le žalida nas ne mara Bog uslišati niti v prvem, niti v drugem.“

Bedasti Blaži in Miklavži, Kališi in vse take slepe miši ostanejo, kakor so bili, Avstrija pa žal nima niti fička za naš list.

Zares, velika škoda ligaških prismond, pa tudi avstrijskih kronic!

Kakor se ne bodo nikdar spametovali ligaški ogrizki, tako gotovo tudi nam ne pošlje Avstrija nobenega fička! Škoda!

V zadnjem času, odkar je odklenalo kramarski ligo, se je marsikaj izpremenilo.

Sakserjev „L' Asino“ si na vse kriplje prizadeva dopovedati svojim ljudem, da ni imel prav nič posla z ligaško polomijado. Zato mu je socijalistični bolnik posvetil par besed. To ga je tako silno gaubilo in tako globoko dimilo, da se mu je razlezel oslovski obraz silno naširoko, in zadovoljno je zamahnil s svojimi dolgimi ušesi.

Potem mu je pa spet povedal socijalist par grenkih in brk. Rekel mu je, da skače iz ekstrema v ekstrem, rekel mu je, da ne razume, kaj je pravzaprav „Jugoslavija“, in „Osle“ je minilo tisto sladko ginjenje, skremžil se mu je obraz, in nevoljno je zamahnil z dolgimi ušesi.

Kajti v svoji brezmejni neumnosti je prišel do izpoznanja, da utegne sedaj, ko se je zavzel naš socijalist za Jugoslavijo, zares nastati pravkar omenjena država. To pa bi bila velikanska nesreča po najnovejših nazorih Sakserjevega „Osle“.

Tako vidimo povsod po ligaških trobilih velikansko prekucijo. Jovrov izdelek, nerodni grb za kramarsko ligo, se že silno malo uvažuje. V „Osle“ se vsak dan bolj kriči, po nekaterih drugih ligaških slamoreznicah pa se ga celo že sramujejo, kar je dovolj jasen dokaz, da je kramarska liga preminila, da je zaspala v „Gospodu“, obenem pa se „Slovenski Narod“ prav lahko pobaha, da je največ pripomogel do pogina kramarske lige žalostnega spomina!

„Slovenski Narod“ je ugonobil podlo ligo, in to je prvo veliko delo v njegovem upsešnem delovanju vprid Slovanecem v Ameriki.

In ker se tako silno zagajajo razni ligaški politikoni vanj, je to zadostno pokazilo, da je že po preteku prvih štirih mesecev zadobil tolikšno moč med naši mnarodom, da se ga mora upoštevati in upoštevati.

O „ŠOLSkih OBČINAH“ VOBČE IN POSEBE.

Zelo lep in jako poučljiv članek izpod peresa g. Pavla Flereta iztamo pod gornjim naslovom v 2. številki letošnje „Vede“. V naslednjih vrsticah ga priobčujemo doslovno.

I. O RAZMERAH, KI SO USTVARILE „ŠOLSKO OBČINO“.

V zadnjih desetletjih se je šola dvignila zlasti na intelektualnem polju. Razmere odzunaj so zanesle to dobro vanjo. S tem pa so tudi pravile vzgojo v nji na neko stopnjo, o kateri je govoril že Aristotel, ko je dejal: „Nravstvena vzgoja je tem važnejša, ker prihaja lovek toliko bolj iz reda, čim bolj je izobražen samo intelektualno, er postaja čimdalje bolj nebrzdán in divji izmed vseh bitij“. O resničnosti teh besed se danes ravno vzgojitelji najbolj prepričujemo. Ne upal bi sieer trdití, da razvoj intelekta pospešuje podivjanost, da razvoj intelekta ovira razvoj nravnosti. Veliko vzroka neljubim pojavom je gotovo tudi v tem, da primanjkuje časa za vzgojo ravno listim, ki so poklicani v to najprej: otrokovim staršem. Hitro življenje, kakor ga terja naša doba, ugrabi čas, ki bi ga morali posvečati nravnstveni vzgoji bodočega človeštva. Če pa ni časa za to doma, je po-šlicana v prvi vrsti šola, da vzame čas razvoju intelekta ter ga prusti potrebnejšemu razvoju nravnosti.

Te misli niso nove; Spencer n. pr. jih očito poudarja. Reforme posegajo na vseh koneh in krajih v šolo, da ji pridobe časa za izo-raževanje vseh sil v človeku, kakor terja to življenje.

Knjiga, dozdej edina nositeljica kulture, izgublja svojo oblast; očitajo ji, da je enostranska, ker podaja dovršeno kulturo. Treba da se vstopimo v pračloveštvo ter z njim dosegamo kulturo šele stopnjema; da takorekó delovno preživimo vse človeške dobe od loveka z mostiči do letalca v zraku. Treba da je človeka in njegovo življenje izpoznati. In nastopile so: umetnost v šoli, delovna šola.

Z njimi roko v roki pa šola, ki vzgaja etično, ki dela človeka sestranško — po duhu in po sreui in po značaju — človeka.

To so bili in so prevrati v šolstvu in vzgoji, kakor jih omenjam skratko, ker ni namen teh vrstic, da bi govorile o običnih reformah in njihovih najnostih posebe. Pokazati sem hotel le na razvoj, ki je odil tudi „šolske občine“. Nastale so v deželi, ki stoji industrijsko in intelektualno med najvišimi, v Združenih državah severo-ameriških. Znabiti ravno zato, ker je bila vsled drugega razvoja potreba po njej tankaj največja. Saj je padla šolska disciplina v velikih in- dustrijskih mestih ameriških tako nizko, da „je moral stati v nekaterih kvartirjih velikih mest, kjer je obiskovala šole tako podivjana mladina, med odmorí na šolskem dvorišču redar, ki je zabranjeval najhujše“, (Foerster.) Takrat se je oglasila v Ameriki beseda „self-government“; in v ta čas spada ustanovitev sistema „school-city“ uredhodne našim „šolskim občinam“.

Osnovno misel te nove naredbe razume najlažje, če poslušas njegovega ustanovitelja. Bil je to Mr. Wilson Gill, skrajja premoženje-vec, katerega je kasneje gnalo, da bi posvetil ves svoj čas in vse svoje sile temu reformiranju. O uredbi in o motivu, ki ga je pripravil to tega, nam pripoveduje Foerster takole:

„Mr. Gill smatra school-city za poglavito zdravilo proti politi-šni nebričnosti in politični korupciji ameriške demokracije. V mar-šarističnem in cesarističnem značaju dozdejšnje šolske uprave vidi čistven vzrok za nedostatek politične vzgoje pri omikancih, pred-šem nedostatek čuta odgovornosti nasproti pátvori javnega življenja. Dokler je učitelj samoderžec, je posamezemu učenecu čisto vse-eno, kako kršijo postavó njegovi součenci — če pa se nudi razredu samemu odlični delež pri vzdrževanju reda se budi v njem živilo zani-manje za njegovo kar najvišjo izobrazitev in učitelj ima prvilko, da vsadi v mlade duše s posameznimi funkcijami „self-governmenta“ višje izpoznanje javnih uradov in odgovornosti. Ne abstraktna pri-liga o odgovornosti, temveč vaja v resnični odgovornosti je najmočnejši vzgojni faktor ali činitelj. Mr. Gill pravi: „School-city nudi možnost, da se poda boljšeemu duhu med učeneci nujen izraz. Pred njó vzgine individualno in organizirano prostaštvo, kakor sneg na soln-ju. Brez take organizacije nimajo boljši elementi v šoli, če so tudi v večini, moči, da bi se uprli slabim vplivom v šolskem življenju“. Gill rdi po pravici, da se vpliv „despotičnega sistema“, ki vendar gleda na najstrožjo pokorsčino, ravno zato najbolj izgubi, ker dosega le zmanjno uklonitev: „Naši otroci se uče danzdem velikih besed prostosti pa so obenem navajeni, da mislijo in delajo kakor tiranoví pod-ložniki. Skoro v vsaki šoli se nahaja tok skritega upora. Demoraliz-irajoče navade in potvorbe značaja, ki se dosegaajo pri tem načinu zunanje pedložnosti, so tako silne, da se jih le redki kasneje v življenju čisto osvobode“.

(Dalje prihodnjem.)

VSEM PRIJATELJEM RDEČEGA KRIŽA!

Eveleth, Minn, 16. avgusta. — Tu pri nas se ljudje silno zani-majo, kaj bodo sedaj počeli ligaški pogrebeci rajne lige. Ljudje pravi-jo, da s o si sedaj najbrž nadlaji drugo ime ter da delajo bolj na-škrivnem, hoteč najprej svoje pajdaše izmuštrati, potem pa bodo šele šli odkritih obrazov v boj za Veliko Srbijo. Nagajivei in hudo-mušneči celo trde, da nameravajo iti ligaši nad reko Mississippi ter jo obrniti nazaj.

Dragi čitatelji, ne dajte se zopet speljati na led! Nikar ne imejte nič posla z ligaško svojatjo, pač pa poslušajte moše, ki vam hočejo le dobro. Oklenite se z vso iskrenostjo idej, ki jih razširja med nami

„Slovenski Narod“. Stopite pa tudi v vrsto bojevnikov za Rdeči križ v Ljubljani! Tu ni nikakšnega osebnega pehanja za dobičkom, za vašim dolarjem. Tu gre edinole za človekoljubnost in plemenitost! Poglavitno je, da se združimo ter pokažemo svojim rojakom v stari domovini, da jih še nismo pozabili. Le pomislite, kako lep spomenik bomo postavili svoji plemenitosti, če bomo nabrali med sabo primerno vsoto za Rdeči križ v Ljubljani. Pomagali bomo svojim težko ranje rojakom, ligaškim propalicam in izdajalcem pa bomo dokazali da nimajo med našim narodom ničesar iskati.

Rojaki, tu ne gre za osebno dobičkarijo, tu gre za velikansko delo! Za plemenitost našega naroda, za človekoljubnost vsakega po-sameznika!

Po časopisih povejte svoje mnenje o tej zadevi (seve re po srbi-janskim)! Ne ozirajte se na mnenja ligaških gobezdal! Saj veste vsi, da so jim naši rojaki deveta briga, in da jim v prvi vrsti leže Srbi na sreui.

Vsak človek, ki ima količkaj soli v glavi, bo najprej gasil ob požaru svojo hišo, potem bo šel šele drugim pomagat.

Naši propadli ligaši delajo pa ravno nasprotno in pa nori.

Tu na Evelethu smo imeli sejo, na kateri smo se posvetovali gle-de Rdečega križa v Ljubljani. Pa so vam prišli ostanki neslavne fige — oprostite g. urednik — neslavne lige ter so začeli delati zrago in protestirali na vse dopustne in nedopustne načine. Tako nismo radi teh razgrajev in protestantov mogli priti do nikakšnega pravega zaključka. Ti ljudje so venomer mlatali prazno slamo. Govorili so veliko, ali povedali pa prav nič bistvenega. Ali so tako srbski zagri-ženi, ali pa tako strašansko zabiti. Najbrž bo zadnja ta prava.

Toda mi se ne bomo ozirali na ta revščeta, nego bomo za vse kriplje delali za Rdeči križ v Ljubljani. Želimo, da bi padle te vrsti-ce na rodovitna tla!

Eveleški odbor za „Rdeči križ v Ljubljani“.

DOPISI.

Aurora, Ill. — Cenjeno uredništvó „Slovenskega Naroda“, blagovolite mi natisniti teh par vrstic v svojem cenjenem listu.

Z delom je še precej dobro tu-ka. Če se ne bo morebiti preok-renilo na slabše, pa bo dobro. Vremena pa imamo izredno slabo. Vsak dan od 20. julija pa dol, av-gusta je deževalo. Zdad se je ne-kaj izvedrilo in izlilo. Kakor se je pokazalo v zadnjih dneh, bo men-da vendarle držalo lepo vreme vsaj nekaj dni. Takega pa tudi po-trebujemo, da bo dozorela letina.

Zdad pozdravim vse Slovanec in Slovanke širom Amerike, Vašemur listu pa želim veliko uspeha in napredka.

Fr. Pucelj.

Lusk, Pa. — Cenjeno uredništvó „Slovenskega Naroda“! Prosim Vas, odmerite mi nekoliko prostora v cenjenem „Slovenskem Narodu“.

Z delom se ne morem bogve ka-ko pohvaliti. Sieer delamo vsak dan, ali zaslužek je bolj pičel. Zankrat ne svetujem nikomur bo diti semkaj, ker se dela sploh ne dobi.

Tukajšnja nova naselbina pre-cej dobro napreduje. Tukaj in v bližnji okolici so si Slovaneci po-stavili že dokaj lastnih domovanj. Ali vendar je treba še veliko de-la, preden se bomo lahko postavi-li pred svetom.

Sakser in njegovi kompanjoni se silno pehajo za tem, da bi nam Slovanecem še tisto pičlo ugleda, ki ga uživamo med drugimi narodi docela izpodkopal in umičil. Njegov list „Osle“ se na vse kri-plje poteguje za Ruse, Srbe, Itali-janer itd. (in pa za slovenske dol-arje, — op. ur.) — Čenča pa že take, da še najbolj nezavednemu človeku se zle ureneum in pre-kosmate. Kako se je v nemal za in se še v nemal za sovražnike naše stare domovine. Hotel nam je v-cepiti sovraštvó do stare domovi-ne, pa je le sebi nakopal naše za-ničevanje. Hotel nas je pridobiti za velesrbsko propagando, pa je še sam prišel do zaključka, da je Velika Srbija največja nezmesel, kar se jih je še porodilo v njego-vi butiči. Ali to njegovo navduše-nje se je čisto poleglo, in sedaj se je zavzel za polentarije, ker u-pa, da se jim posreči iti preko avstrijskih nepremagljivih utrd ob polentarski meji.

Kar se tiče tiste lige, bi ne bil zoper, če bi bila na povsem dru-gačni podlagi. Za Srbijo pa ne mora naš narod žrtvovati svojih življenj. Tudi pa ne mara kriča-jev, ki nimajo drugega na jeziku kakor: „Ta prokleta Avstrija“ itd. Ljudje sakserjevega kalibra so menda pozabili, da naš narod nadvse ljubi svojo rodno grudo, pa naj je ta v cesarstvu, kraljev-stvu ali republikli. In taki so vsi narodi. Še socijalisti so opustili z malimi izjemami vse svoje teo-rije ter šli z navdušenjem braniti svojo zemljo. Počemu bi bil po-tem ravno slovenski narod druga-čen, vprašam vse Kalíše in dru-gje njegavredne pičle!

Naj še omenim, kako se mi je

godilo, ko sem lansko leto prišel v New-York, hoteč odpotovati v staro domovino.

Prišedši v new-yorsko mesto sem se obrnil na Sakserjevo: šif-kartašnico. Bilo je še dokaj zgo-daj zjutraj, ko sem stopil v nje-govo hišo. V priličnem prostoru je sedel čuvaj ali pa tudi agent. Tu sem počakal višjih sakserje-vih aradnikov. No, prišli so ter se pogodili z mano za šifkarto. Tre-ba pa bi mi bilo čakati še 8 dni da bi se odpeljal na parniku „Ce-sar Franc Jožef I.“ proti stari do-movini.

Ni še minilo pet dni, pa sem si premissil. Skesal sem se ter skle-nil ostati še nadalje v Ameriki. Zato ja maham v sakserjevo šif-kartašnico, kjer sem lepo prosil, kako bi se sedaj znautil za že kupljeno karto.

Kasir mi je povedal, da ne gre drugače, da plačam za karto \$2. 90c., to je 10 odstotkov, in pa en dolar za kovčeg. Kaj sem hotel? Plačal sem, ter nezadovoljen od-šel spet v Pa.

Ker sem imel tudi v hotelu pri-poročenem po Sakserju, precej sitnosti in neprilik, opozarjam rojake, naj bodo silno previdni, kadar potujejo. Kajti naš narod molze vsakdo, kdor more.

Pozdrav!

Joe Runtich.

Denver, Colo. — Zelo živah-no je postalo debatanje o kram-arški ligi zlasti zadnje čase. Mnogi rojaki so se oglasili po raz-nih slov. listih, in vsi izkušeni in dalekovidni možje so jo obsodili na smrt. Ni še dolgo odtega, ko sem pisal zadnji dopis ter omenil, da se ho nabrani denar za „Bed-ne med najbednejšimi“ potrošilo za cerkve, župnišča itd. (V tem oziru se ne mara konstantirati nič gotovega. Edino le-to se lahko trdi, da so razdelili denar najbrž pristransko. — Op. ur.) In res sem imel čast čitati v 78. št. Gl. N., da je omenjeni list nabrani denar poslal 41 dekanom, vsake-mu po 178 krou. No, drugača sploh nisem še nikdar pričakoval od njega. Tako nepreviden biti v tako važnih in resnih zadevah! Dragi rojaki—delavei—trpini. Tu se vam nudi prilika, da razvidite, po kakšni poti vas vodi list, ka-teremu ste vi pomagali na noge. V zahvalo pa vas skuše ter zaprav-lja in razsipava vaše s krvavimi žulji prisluzene in le iztežka pri-hranjene novce na tako strašno lahkomišeln način. Slaveca se iz-pozna po njegovem petju, a Sak-serjev list pa po njegovem pogu-bonosnem delovanju. Dobro se še spominjam časov izza stavke v Westmoreland Co. Pa., kako se je tistikrat norčeval iz nas! Nazival nas je lenuhe ter nas obmetaval z vsemi mogočimi in nemogočimi psovskami in priimki. Tudi ni ma-ral priobčevati dopisov iz štraj-karskih okrajev. To pa zato, ker je bil in je še odločen, dasi zadnje čase bolj skrito zagrižen sovra-žnik organiziranega delavstva.

Kakor se je pozneje izvedlo, je ljence, naj gredo v Westmore-land, češ, kjer je tam veliko dela primanjkuje ljudi. Ni mi znano, koliko se jih je vsedlo na limani,

ce, da so prišli k nam „skebat“ za časa štrajka 1910—1911. V o-mnenjem listu se tudi čita dan-nadan o kolektah, ki so brez vsa-kega pomena za proletarijat. Kaj imamo mi ubogi delavei, od tega? — Nič! Zakaj bi ne „priobčeval“ prošnji stavkarjev brezplačno? Počemu ne kolekta več za Slov. zavetišče? (Najbrž ne nese nič v Sakserjevo bisago. — Op. ur.) Menda ga hočete spraviti s sveta. Toda to ne pojde tako gladko. Morebiti se vendar še posreči iz-kušnemu zdravniku obuditi pre-koristno in prepotrebno idejo Slov. zavetišča k življenju. (Nekaj smo že čitali v N. V. o tej skoro že do-cela pozabljeni akciji. Sploh pa, kdaj ima Sakser svoje prste po-leg, zaspi vsako podvzetje. Treba je poveriti take zadeve v agilne in nekramarske roke. — Op. ur.) Rojaki, opozarjam vas, bodite pre-vidni s svojimi pribranki. Če ima-te kaj preostanka kljub tem sla-bim časom, obrnite jih v dobre na-mene, od katerih boste imeli sam-i kaj koristi. To je podpiranje štrajkarjev, uresničevanje ideje Slov. zavetišča in podpiranje pro-buje slov. delavstva, da si bomo lažje izvojevali boljšo bodočnost potom volilnih listkov, uspešnih štrajkov itd. Varujte pa se liga-šev kakor kuge!

S pozdravom

Naročnik.

Sewickley, Pa. — Cenjeni gosp. urednik „Slovenskega Naroda“! Iz tega kraja še ni bilo nobenega topisa v vašem cenjenem listu iz gostavnega vzroka, ker sem jaz čimni Slovanec v tukajšnji naselb-i in to pa še štajerski Slovanec, ki mi po mnenju naših slavnatih ligšev ni Slovanec. To pa menda zato, ker smo štajerci zvesti svo-jemu vladarju, pa naj bo tu, ali pa v stari domovini.

Dobro, da nimam nič posla z me-umna ligaško drhaljo. Kajti po-lovica le-te pride pravzgotovo v norišnico. Seve ne bodo pozabili s sabo vzeti g. Zeksarja, ki že i-tak stoji z eno nogo v norišnici. Slovesko čtivo mi je sila všeč, in kar teče pričakujem na-šega poštetega lista „Slov. Na-rod“. Leja nam vsaj pošteno po-ve, naj si bo v tej ali oni zadevi.

Jaz dobam več listov. Tudi kramarski list mi pride večih po nesreči v ruke. Ali odkrito vam povem, da nzen vojaških zadev nimam kaj čitati v tej umazani plenicli Sakserjevi. Niti bi je ne pogledal. To storim samo zato, da se prepričam, kako se kaj stri-uja z nemškimi in angleškimi po-ročili.

Za „Slovenski Narod“ se pa posebno zanimam, er ga, kakor že rečeno, komaj dočkam. Tudi do-pisniki se jako potrudijo, da nam povedo svoje mnenja. In reči mor-am, da so vsi moji nazorov in se tudi jaz do pičle strinjam z njimi.

Zato jih prosim, naj še dalje pridno dopisujejo v „Slovenski Narod“, da bomo večeli, koliko nas je še zvestih ostalo našemu svetlemu in poštenemu resarju in naši preljubi domovini.

Mislim da smo domalega vsi ra-zen ligaške svojati. Pa še med temi jih je tri dele pristopilo k ligi le zaraditega, ker so mislili, da ne bodo nič več Slovanec, če giso li-gaši. Kajti tisti kramarski list je vse prav po branjevski poddel za nos. Saj je znano, da imi na-vaden branjevec samo pištavo sadje, a ga prodaja za čisto zdra-vega, če se mu ne stopi na prst. Nad 17 let sem bil naročnik Sak-serjeve plenicé; lansko leto pa sem jo opustil zavezeji.

Prav prirčno me veselí, da je li-ga že na robu svojega groba. (So jo že čisto natihem položili v hla-den grob. — Op. ur.)

H koncu svojega pisanja poz-dravljam cenjene naročnike iz-vrstnega lista „Slovenski Narod“, ter jim polagam na sree, da agi-tirajo kar najbolj mogoče zani-mljivo. Naročnik.

Naročnik.

Listnica uredništva.

Mr. I. M. Eveleth, Minn. — Va-so razpravo o bankah priobčimo morda pozneje, ostalo smo objavi-li v današnji številki! — Veliko uspehov vam želimo v zadevi Rde-čega križa v Ljubljani! Poz-dravljeni!

Novice iz stare domovine.

KRANJSKO.

LJUBLJANSKE NOVICE.

Umri so v Ljubljani: Jano-Anda, vojak - orožnik, v rezervni vojaški bolnišnici na obrtni šoli. — Anton Kundac, zasebnik 29 let, Stara pot 3. — Ludvik Veros, desetnik 46. pešpolka. — Peter Dragičević, pešec 22. pešpolka, oba v rezervni vojaški bolnišnici. — Neža Erbežnik, mesina uboga 90 let, Japljeva ulica 2. — Karolina Ahn, profesorjeva vdova 77 let, Gospodska ulica 10. — Franciška Seifert, hči sluge, 4 leta, Skofja ulica 13. — Franc Husak, črnovojnik, 28. pešpolka. — Miklos Gergely, pešec 34. pešpolka, oba v rezervni bolnišnici na obrtni šoli. — Ivan Zorko, pešec 97. pešpolka. — Nikola Jevnomin, pešec 138. ruskega pešpolka. — Lajos Konja, pešec 70. pešpolka, vsi v rezervni vojaški bolnišnici. — Pavel Plata, pešec 20. pešpolka v rezervni bolnišnici na obrtni šoli. — Angela Kležin, hči lampista, 16 let. — Mihael Matežden, pešec 101. pešpolka v rezervni vojaški bolnišnici pri sv. Jakobu. — Gizela Kovačič, bivš. jahalka v Cirkusu, hiralka 32 let, Stara pot 3. — Ivan Koutky, pešec 18. pešpolka, v rezervni vojaški bolnišnici pri sv. Jakobu. — Vendelin Kovač, pešec 53. pešpolka, v rezervni vojaški bolnišnici. — Gjorgje Kolenič, pešec 2. bo. herceg. pešpolka, v garnizijski bolnišnici. — Istvar Farkas, pešec 70. pešpolka, v rezervni vojaški bolnišnici. — Jo sip Belak, pešec 53. pešpolka, v rezervni vojaški bolnišnici. — Alojzija Kosch, vdova železniškega strojevodje, 86 let, Koslerjeva cesta 118.

Grmenje topov z goriškega bojišča se čuje tudi v Ljubljani. Prihaja sem čez Vrhniko. Čuli se to grmenje že mnogi, čuje se dobre zlasti proti večeru.

Cena novega krompirja. Cena novega krompirja na ljubljanskem trgu je brezdomno pretirana. Opozarjamo, da velja tudi za novi krompir še maksimalna cena, stot po 13 K, ki jo je vlad. določila za stari krompir. Kako pa se nam poroča, bo v kratkem določena mnoge nižja maksimalna cena za novi krompir.

Času primerno. Mesar in gostilničar na Glincah, g. Marinčič je začel z ozirom na to, ker je tam mnogo delavstva, klati konje in prodaja meso brez kosti po 2 R. Ljudje so mesnico kar obkolili in je bilo v kratkem vse razprodano. Tudi gostilno so napolnili in vsak si je privoščil porcijo konjine. Docela pameten času primern korak.

Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. V času od 4. do 10. julija je bilo novorojenec 18 mrtvorojencev 4, umrlo pa je 61 oseb. Od teh je bilo 16 domačinov in 45 tujcev. Za legarjem so umrli 4 vojaki, za kolero 4 vojaki, za davico 1 oseba, za jetiko 6 oseb, med temi dva tujeja, za otrpenjenjem tilnika 1 oseba za različnimi boleznimi pa 45 oseb. V tem času je obolelo za infekcijski mi boleznimi: za legarjem 31 oseb, med temi 30 tujcev, vojakov za grižo 8 oseb, med temi 7 tujcev, vojakov, za kolero 1 vojak, za vratice 4 osebe, med temi 2 tujce.

Umrla je v visoki starosti 88 let gospa Karolina Ahn, vdova že pred mnogimi leti marlega gimnazijskega profesorja dr. Ahna. Pokojnica — rodovi iz Celja — je bila posebno prijateljica dijakov in je pri nekdanjih dijaških in ljudski kuhinji marljivo sodelovala in posvečala dijakom prav materinsko skrb. Vsi tisti, ki so svoje čase obiskovali dijaško in ljudsko kuhinjo, se bodo blage gospe gotovo spominjali s hvaležnimi čustvi.

Požar v Spodnji Šiški. Danes ob pol 7. zjutraj je pričelo goriti gospodarsko postopje posestnika Janeza Širnika, po domače Trajana v Spodnji Šiški, Jernejeva cesta 44. V par minutah je bila vsa streha v ognju. V podstrežju

je bilo mnogo sena in slame, vsled česar se je ogenj še hitreje razširil. Takoj je prihitela na pomoč požarna bramba iz Spodnje Šiške, ki je s pomočjo vojakov in železničarjev kmalu lokalizirala ogenj. K sreči ni bilo vetra, sicer bi bile v nevarnosti tudi bližnje hiše, da del Spodnje Šiške. Skoda je precejšnja. Kako je nastal ogenj še ni dognano.

GORENJSKE NOVICE.

Nečloveška mati. Elizabeta Mliarič, 27 let stara tovarniška delavka v Gradcu pri Litiji, je imela dva nezakonska otroka. Za starejšega je dobivala od države po 35 v na dan, za mlajšega sinčka Franca pa niti prosila ni, negota je ponoči v Litiji vrgla v Savo, kjer je utonil. Neusmiljena mati je bila pred ljubljanskim izjemnim sodiščem obsojena na smrt.

Umrl je v Radovljici dne 14. julija ob 9. zvečer po dolgi mučeni bolezni v pokojni šolski ravatelj gosp. Andrej Grčar v 71. etu svoje starosti. Pokojnik je bil v Radovljici in v vsej okolici plšno priljubljen vsled svojega očeiljantnega vedenja, kar pričajo pač priznanja, ki jih je užival v svoji aktivni službi, kajti bil je dolgo let zastopnik učiteljskega v. c. in kr. okrajnem šolskem vetu radovljiškem, več let pred ednik okrajnega učiteljskega društva, mestni zastop radovljiški ga je volil v ravnateljstvo nestne hranilnice itd. — Rajniki so s pridom udeleževali javnega življenja bil je vedno zvest narista in odkritosrčen ter vztrajno zagovornik učiteljskega. Za uspešna žaltjočo vdovo, sina učitelja — vojaka, ki je vjet na Rusem in hčer, ki se je posvetila amostanskemu življenju. Blag in spomin!

DOLENJSKE NOVICE.

Ubijalec svoje lastne žene. Jakob Kotar, 57 let stari posestnik na Čatežu, je po gosto svojo ženo nečloveško pretepaval, posebej pa še, odkar je k njegovi hiši prišla njegova ljubinka Marija, vetežar za dekle. Sv. Rešnjega česa dan je z dekle popival in vršil domov, dobil za večerjo jestvenj, ki se mu je zdel premalo abeljen. To si je izbral za povod, da je ženo kruto pretepaval s seki o po hrbtu, jo vlačil po sobi in reži, jo udaril s sekirjo in nato šar krat z ršesom sekire po glavi, da so ji popokale žile in je četrta dni umrla. Zverinskega divaka je obsodilo ljubljansko izjemno sodišče na 11 let težke ječe.

NOTRANJSKE NOVICE.

Begunci na Notranjskem. V 1. irsko Bistrico je došlo 24. v Trbovo pa 26 beguncev. Ukrajincev pomešani s Poljaki iz okolice Przemysla. Videti so prav krepki in pridni delavci. Naši ljudje se z njimi kaj lahko razumejo in s jim zelo dobrodošli za pomoč pri poljskem delu, kajti skoraj vsi krompir je še po njivah. Beguncem je dolgčas po domu, čeprav jim naš svet zelo ugaja.

ŠTAJERSKO.

MARIBORSKE NOVICE.

Dragotin Hren. Iz Maribora, v toči od 10. na 11. julija je izdihnil v naši sredi starček in sodelavec izza slavne dobe naših slovenskih taborov, gosp. Dragotin Hren, nadrevident južne železnice v starosti 72 let. Starček po letih je bil poln mladostnega ognja, kadar je šlo za slovensko narodno stvar. Močan, neomajer, načaj je bil do lani vedno v naših prvih vrstah, ne le, kadar je bilo odpreti roko in položiti kano žrtvenik za narodne institucije, marveč tudi, kadar je bilo treba osvojiti vsako malenkost z najodločnejšim nastopom, pri tem pe tvegati marsikdaj na le eksistenco, nego tudi več. Ni se tega ustrašil nikdar, ne v mladosti, ne na stara leta. Kot mladi uradnik je, kakor že omenjeno, živel v dobi slovenskih taborov, v časih dr. Valentin Zarnika, Božidara Rajčiča, Trstenjaka, Vošnjaka itd. sledil njihovemu klicu in sam stal ter delal na braniku slovenske domovine, videl nje vinarje, a vi-

del tudi njeno vstajenje. Še letos v prvih mesecih, po zimi, sva bila čisto ob popoldnevi skupaj v restavraciji našega Narodnega doma in govorila o oni slavni dobi v zgodovini našega narodnega preporeka. Vedel je toliko in tako zanimivo pripovedovati, da je počela ura miniti kakor par kratkih trenutkov. Kadar je o tistih časih govoril, se mu je ozarilo oko proti zahodu, tja v toneče solnce v večerno ozarjeno nebo in bilo je v njem, kakor bi svetilo tam isto drugo, neskončno mlado življenje, življenje polno razkošja nad delom v mladosti. Često sem ga prosil, da mi naj bi približno, si napraviti zapiske iz svojega življenja, ali, bolezen in starost sta nam vedno prekrizala namero. Kakor je v mladosti so deloval v splošno probudo našega naroda, tako je na stara leta sodeloval pri raznih organizacijah, zlasti v podružnici Zveze jugoslovanskih železničarjev, nekot njen odbornik, pač pa kot višji zbiratelj in vspehnditelj našega železničarstva. Bil je pr tudi član slovenske železniške u radniške organizacije, član naše Ciril-Methodave družbe, Sokola Dramatičnega društva, Čitalnic itd. Povsod, povsod smo ga imeli povsod je bil ljub in drag vsak, je spostoval in visoko cenil. Zadnja leta je bolehal. Zbolel je večkrat, a vedno je zopet okrevaj Lani in, letos ga je pa večkrat prav trdo prišla bolezen. K vse mu je še prišla skrb prvih mesecev vojne, kajti tudi on je moral prestati težke dneve kakor marsikateri drugi, ne radi sebe samega, pač pa radi svojih dragih. Kadar je potem zopet okrevaj, smo ga vspehndujali, da bo še kdaj videl lepe dni, takrat je dejal z lahkim usmevom usmevom: "Vojne konce bi rad še videl, star sem, ne bom več doživel tega moja leta so potekla." Tako tudi bilo! Zatisnil je oči in reče: je vsega zemeljskega gorja. Brd ko je, pisati ravno v tako težki in resnih časih slovo možem, k so stali tako trdno in značajno, namni ob hudem boju rami ob rami. Ostaja nam edina tolažba, smo jih imeli za vzor, da smo gajali iz njih novih moči novih rnkov, vrednih za nas in za naš narodno delo zlata. — Iz vsi teh je bil Dragotin Hren. Bo mu lahka zemlja, hodi mu lahno večni počitek!

Umrl je v Mariboru dne 7. julija vsled srčne kapi gozdarski svetnik Anton Zhanber, pl. Okro-

IZ DRUGIH ŠTAJ. KRAJEV.

Iz Celja. Ker so se na tukašnjem trgu prodajala jajca predrago, je določil mestni urad čeno 10 vinarjev za komad. Spočetka ni bilo zato dobiti na trgu nobenih jajc, sedaj pa raste počasi ponudba.

Iz Ljutomera. Mariborsko prizivno sodišče je obsodilo Marka Rosenberga, lastnika tukašnje tvrčke Rabensteiner, vsled dražetaja živil na 400 K globe ali mese dni zapora.

Slov. Bistrica. Dne 3. julija so našli na železniški progi južne železnice, ne daleč od kolektorja ležati mrtvo truplo neke ženske. Truplo je imelo na glavi težke rane. Ponesrečena je približno 65 let stara. Zanesli so jo v laporsko mrtvašnico. Domneva se, da je ponesrečenka padla iz begunskega vlaka tako nesrečno na železniške tračnice, da je na mesto mrtva obležala. Kdo ja ponesrečenka, se še ni moglo dognati.

Marenberg. "G. V." poroča: V petek dne 9. julija je bil v Gradcu po zaslišanju pri deželni kazenski sodnji zaprt Karel Wrentschur, usujar in veleposelnik iz Marenberga. Osumljen je, da je petravaj s cenami. Wrentschur je svoj čas prevzel veliko dobavo živine in mesa za vojaštvo. — Kakor izvemo, je baje oblast Wrentschurju nedavno zaplenila v mariborski klavnici večjo množino mesa, katero v hladilnicah ni postalo dovolj zmrznjeno in je radi tega začelo gniti in smrdeti.

Konjice. Na češki univerzi v Pragi je promoviral dne 6. julija doktorjem prava g. Anton Farčnik, odvetniški kandidat v Konjicah.

Dobrna pri Celju. Gostilno tukajšnjega kopaljšča je prevzela

Izredno krasen ponudek

ZASTONJ

VREDEN \$ 3 do 5.

ZASTONJ

VREDEN \$ 3 do 5.

VREDEN \$ 3 do 5.

ZASTONJ

VREDEN \$ 3 do 5.

ZASTONJ

GOTOVO IMA VSAKDO IZMED VAS TO ALI ONO SLIKO, BODISI SVOJO, BODISI SVOJIH ŠE ŽIVEČIH ALI ŽE UMRLIH DRAGIH, KI SI JO ŽELI IMETI V POVEČANI OBLIKI. IN SEDAJ SE VAM NUDI LEPA IN UGODNA PRILIKA, DA DOBITE TAKO SLIKO, IN TO POPOLNOMA BREZPLAČNO.

TAKO POVEČANA SLIKA V NOVI IN ZELO PRILJUBLJENI, PODOLGASTO OKROGLI, IZBOČENI OBLIKI STANE POVŠOD OD \$3. — DO \$5. — ZA TOČNO REPRODUKCIJO MALE SLIKE V VELIKO SE JAMČI.

NAMEN TEGA DARILA JE RAZŠIRJENJE KROGA ČITATELJEV NAŠEGA LISTA IN UTRJENJE PRIJATELJSKIH RAZMER MED NAMI IN NJIMI.

SLIKA KATERO VAM BOMO DALI POVEČATI IN KATERI BOSTE Z VESELJEM ODBRALI ČASTNO MESTO MED DRUGIMI SLIKAMI V SVOJI SOBI, BO TOČEN POSNETEK VAŠE MALE FOTOGRAFIJE.

POŠLJITE NAM SVOJO NAJPRILJUBLJENEJŠO SLIKO, PET NOVIH NAROČNIKOV NA „SLOVENSKI NAROD“ IN CELOLETNO NAROČNINO ZA TEH PET NAROČNIKOV, T. J. \$5. — Z NJIHOVIMI NATANČNIMI NASLOVI, PA BODO TAKOJ ZAČELI DOBIVATI NOVI NAROČNIKI NAŠ LIST, A VAM DOPOŠLJEMO GORI OMENJENO POVEČANO SLIKO IN VAŠO NAM ZA VZOREC POSLANO FOTOGRAFIJO OBENEM.

ČE PA PRIDOBITE DESET NOVIH CELOLETNIH NAROČNIKOV NA „SLOVENSKI NAROD“ TER NAM POŠLJETE NJIHOVA IMENA IN NAROČNINO, VAM BOMO DALI NAPRAVITI ENAKO SLIKO, TO PA V BARVAH KI IZGLEDA KAKOR ŽIVA.

NE ODLAJŠAJTE, POŠLJITE NAM SVOJE SLIKE IN IZPOLNITE OSTALE POGOJE, DA ČIM PREJ DOBITE TO KRASNO DARILLO.

Uprava „Slovenskega Naroda“.

štajerska dežela v lastno upravo... ker je dosedanjaj najemnik prevzel vodstvo nekoga hotela v Celovcu.

Zidan Most. Dne 1. julija so med postajama Zidan Most in Hrastnik našli železniški uslužbenec na progi vojak, ki je ležal v brezavestju. Na glavi in hrbtu je imel revoz, težke poškodbe, iz katerih je močno kri tekla. Skoro gotovo je vojak padel iz vlaka. Spravili so ga v Celjsko bolnišnico.

Stanje vinogradov in sadnih /tov na spodnjem Štajerskem. Ljubeča štajerskih kmetijskih začetnik je priredila tudi letos cenilnice o stanju vinogradov in sadovnjakov po celnem Štajerskem. Glede spodnje Štajerske se poročajo o stanju začetkom julija sledenče: jabolka kažejo v Slovenskih goricah slabo, v Dravski dolini srednje, v Savinski dolini dobro in v Posavju slabo; hruške v Slovenskih goricah slabo, v Dravski dolini dobro, v Savinski dolini in Posavju dobro do srednje dobro. Štajercijanski list prenehaj. "Domazin", ki so ga izdajali krajski štajercijanci v Ljubljani, je prenehaj izhajati.

Poroča. V Ptuj se je poročil e. in kr. rez. poročnik 17. pešpol. in uradni poštne hranilnice na Dunaju Jože Potokar z gospi Albino Archove, učiteljico trgovine na Dunaju.

KOROŠKO.

Medgorje. (Pogreb prvega organista.) Dne 8. jul. je ob 1 popoldne tukaj v Habru pri od. Martinu umrl in je bil dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne pokopan g. Jurij Drobivnik. Rajni je bil prvi organist farne cerkve 72 let, in sicer 10 let zastoj in le 3 leta z

meščno plačo po 15 gld. Razvidno je iz teh služb, da je bil rajni izvanreden pojav med koroškimi Slovencei na deželi; sicer manjši spreten kmet, pa bolj izobražen v bukvalih, pesmih, računih in uradovanju sploh. Kar je pa rajnega najbolj dičilo, je bila zvestoba in ljubezen do katol. cerkve in pa do matere besede! Kot katoličan je zagovarjal Boga in sv. cerkev in pošteno življenje in sovratil vsako nešpodobnost v besedi in dejanju posebno v cerkvi in v svoji gostilni! Sam je ostal brez žene i otrok, in zapustil je pd. Martinovo hišo in v njej le sorodnikove otroke in svoje pesmi. Ko je g. Oskar Dev. e. in kr. okf. sodnik v Skofji Loki pred petimi leti na Koroškem nabiral narodne pemi, mu je rajni Jurij zapel do 100 cerkvenih in posvetih pesmi, ki so deloma že natisnjene. Pray bogato pa je obdaroval svojo farno cerkev: skoraj vse (n. pr. božji grob, podobe angelov in svetnikov, Kristus v grobu in odsmrtni vstali, prve orglje itd.) kamor pogledaš je od rajnega Jurija. Letos na sv. Boštjana je bil privikrat spreviden, na božje glave dan (in na Ibehtnico) je zadnjikrat orgljal in zapel in zdaj je domači pevec (bivši slavec) območnik! Pogreba so se udeležili trije č. gg. žuniki iz Medgorja, Radiš in St. Petra! Hvala in čast tebi blagi mož!

St. Peter pri Grabstjanu. (Pogreb junaka.) Veliko človeških žrtve je že zahtevala vojška iz naše žopnije. Samo enemu pa se je dosedaj izpolnila želja, v zemlji domači da truplo leži, in sicer Kolmanovemu Andreju, kmetu v Karpatih je bil prepeljan v bolnišnico v Gradec, kjer je 31. maja umrl junaka smrti. V nedeljo 4. julija je bil prepeljan iz Gradca v Grabstjan na kolodvor. Od tam se je vršil pogreb ob velikanski udeležbi ljudstva. Bodi mu časten spomin! — Kolmanova družina ima vse štiri sinove v vojski. Dva sta bila ranjena, tretji je padel in najmlajši se še bojuje proti sovražniku. Bazen ta družine ste še dve, ki imata štiri sinove v vojski in sicer Boštjano va na Brdu in Kopančeva na Valoveah. Čast takim družinam!

Ginljiva slovesnost v Gospa Sveti.

Kakor smo že omenili, se je prestolonaslednik Karel Frae Jožef na svojem potovanju ro koroški deželi ustavil tudi v Gospa Sveti da osebno izroči zakonskemu paru Janezu Smidu p. d. Blažuju v Arjavsi pri Gospa Sveti in njegovi ženi Tereziji cesarjevo odlikovanje. Janez Smid je poslal na kabinetno pisarno Njega Veličanstva sliko, na kateri sta on in njegova žena ter osem sinov, ki vsi služijo cesarja kot podčastniki; eden od njih je padel kot junak v bojih pri Lvovu. Vlada je milostno podelil Janezu Smidu srebrni zaslužni križec s krono in njegovi ženi svojo statueto (sliko). V Gospa Sveti niso vedeli, kako velika čast da jih čaka in šele nekaj ur prej so izvedli, kakšno slovesnost da se bo vršila. Vse je hitelo, da pozdravi Nj. e. in kr. Visokost g. lekan z duhovščino, g. župan z občinskim odborom, učiteljstvo s šolsko mladino, z vodstvom sestri smiljenk i. t. d. Prestolonaslednik se je ob treh pop. pripeljal z g. deželni predsednikom in svojim spremstvom na vaški prostor in je takoj stopil k Smidovima in jima sporočil o najvišjem odlikovanju. G. dež. predsednik je najspoštliveje pozdravil v imenu cele dežele Nj. e. in kr. Visokost gospoda prestolonaslednika in se je nato obrnil proti zakonskima Smid, ki in je doletela taka izredna čast. Navdušeni živio-klici so sledili n. govora dež. predsednika. Nato je Nj. e. in kr. Visokost presvtili g. nadvojvoda pripel starem možu čestni znak na prsi in izročil Tereziji Smid cesarsko darilo, nakar naj bo gori en zastopnik, pa ne se v kratkih besedah postavil deželnega odbora večina.

Okrajno sodišče v Trzinu je prenesto svoj sedež v Grosuplje na solze stopile v oči. Prestolonaslednik je bil torej tu. "Primo" in "Novi Čas" sta ga v preteklem mesecu klicala nazaj, so glasno se je zahtevalo, naj se deželni odbor vrne v deželo. Ali to se ni zgodilo. Deželni glavar pa je videl v Gorici, da je tam okrajno glavarstvo, katero vodi sedaj baron Baum, občensko upravo vodi dalje cesarski komisar conte Dandini in knezožadškof je tudi se vedno v Gorici. Naše mnenje je to: da je dolžnost deželnega odbora, da je v deželi, ako pa morajo biti v sedanjih razmerah deželni odbor zastopan na Dunaju, reziji Smid cesarsko darilo, nakar naj bo gori en zastopnik, pa ne se v kratkih besedah postavil deželnega odbora večina.

PRIMORSKO.

TRŽAŠKE NOVICE.

Promocija g. Vekoslav Košir, enoletni protovoljec in član fer. ak. društva "Balkan" v Trstu, je bil 13. julija na dunajskem sveučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo! Ivan Martelane, v Barkovljah umrl v visoki starosti starejšina znane rodbine Martelance, stavbenik Ivan Martelane. Umrl je bil med prvobortelji tržaških Slovencev, zvest narodni delavec iz Naberjove dobe, več let mestni svetovalec in deželni poslanec ter odbornik političnega društva "Edinost". Blag spomin kremenitemu možu!

V Naberžini je umrl sodrug Albin Ivančar, tajnik delavskega kamenosekarskega društva v primorskih deželah. Umrl je za proleta-rijsko boleznijo, jetiko. Star je bil 31. let. Bil je jako delaven član socijalne demokracije.

GORIŠKE NOVICE.

Iz Gorice: Deželni glavar dr. Faidutti je bil torej tu. "Primo" in "Novi Čas" sta ga v preteklem mesecu klicala nazaj, so glasno se je zahtevalo, naj se deželni odbor vrne v deželo. Ali to se ni zgodilo. Deželni glavar pa je videl v Gorici, da je tam okrajno glavarstvo, katero vodi sedaj baron Baum, občensko upravo vodi dalje cesarski komisar conte Dandini in knezožadškof je tudi se vedno v Gorici. Naše mnenje je to: da je dolžnost deželnega odbora, da je v deželi, ako pa morajo biti v sedanjih razmerah deželni odbor zastopan na Dunaju, reziji Smid cesarsko darilo, nakar naj bo gori en zastopnik, pa ne se v kratkih besedah postavil deželnega odbora večina.

HRVATSKO.

Begunci iz Podgore se nahajajo v Ruprechtshofnu na Spodnjem Avstrijskem jih je 157; tam je tudi nekaj beguncev iz Gorice, Ločnika, z Anbovega, iz Bat. iz Steverjana, iz Deskel, Pla. iz Vi. polž. iz Ronkov in Skocijana. Iz Podgore jih je potem v St. Lehartu na Štajerskem 168; tam jih je tudi nekaj iz Gorice, Stračie, iz Gor. Cerova, iz Kožbaue, iz Steverjana, iz Ločnika, Plavi, in Boyca. Potem jih je iz Podgore v kraju Waidhofen na Ybbsu 99 Korniha, Slovenca pri Mošič, z Strandražain Koprive. Iz Podgore jih je dalje v Manku na Spodnjem Avstrijskem 67; tam jih je tudi nekaj iz Gorice, Steverjana, Kanala, iz Volč, iz Dolj, iz Kozaršča, Čiginja, Robiča, Boyca, Devična, Tržica, Lonjerja in Pule. V omenjenih krajih je beguncev vseh skupaj 886.

Vojne poroke ob Soči. Na fronti ob Soči sta se izvršili dve vojni poroki. V strelskem okopu pri Tobimut se je poročil neki major s svojo nevesto, madžarsko igralko; godbo pri tej poroki so opravili italijanski topovi, ki so grmeli z gora. V drugem slučaju se je poroka vršila na dveh krajih: v Splitu je stopila nevesta z ženinomim namestnikom pred altar, ženin pa, stotnik iz Dalmacije, je ob isti uri na goriškem mestnem procelju v varni utrdbi stopil pred mašnika in nevesto je zastopal neki njegov tovariš. Vojaki so urdbno s cvetkami okrasili, danj bovnik je v presrečnim besedami opravil blagoslov. Po poroki se se stotnikovi tovariši zbrali na skromno pojedino. Ko se je začelo mračiti, so navali Italijani, in novoročeni stotnik je šel v boj. Padel je vojak, ki ga je imel stotnik najraje, in narednik je bil ranjen. Stotnik je vse cvetlice, ki so krasile prostor njegove poroke, položil na grob padlega vojaka, za svatbeno pojedino namenjeno naredni vino pa je okrepčalo narednika za operacijo, ki se je morala izvršiti brez markoze

svetnik dr. Snider. Begunci iz Podgore se nahajajo: v Ruprechtshofnu na Spodnjem Avstrijskem jih je 157; tam je tudi nekaj beguncev iz Gorice, Ločnika, z Anbovega, iz Bat. iz Steverjana, iz Deskel, Pla. iz Vi. polž. iz Ronkov in Skocijana. Iz Podgore jih je potem v St. Lehartu na Štajerskem 168; tam jih je tudi nekaj iz Gorice, Stračie, iz Gor. Cerova, iz Kožbaue, iz Steverjana, iz Ločnika, Plavi, in Boyca. Potem jih je iz Podgore v kraju Waidhofen na Ybbsu 99 Korniha, Slovenca pri Mošič, z Strandražain Koprive. Iz Podgore jih je dalje v Manku na Spodnjem Avstrijskem 67; tam jih je tudi nekaj iz Gorice, Steverjana, Kanala, iz Volč, iz Dolj, iz Kozaršča, Čiginja, Robiča, Boyca, Devična, Tržica, Lonjerja in Pule. V omenjenih krajih je beguncev vseh skupaj 886.

Senzacionalna goljufija z izvoznimj legitimacijami v Budimpešti.

Zagrebski listi poročajo iz Budimpešti dne 28. junija: Policija je aretirala uradnika tukajšnjega mestnega glavarstva Frana Sümegija, ki je osumljen, da je ponarejal za izvoz raznih žitnih proizvodov v inozemstvo. Pri tem mu je pomagala neka gospa Patho, ki se je hvalisala s svojimi namišljenimi zvezami v odličnih krogih, ter se nasproti trgovcem — za plačilo seveda — obvezala, da jim v 24 urah preskrbi izvozne legitimacije. Sümegi, ki je imel v svojem uradu te legitimacije, jih je na skrivnem jemal in ponarejal na njih uradni pečat in podpis okrajnega predstojnika. Legitimacije, ki so se glasile na sto met stotov žitnih pridelkov, je predajal eksporterjem po 500 do 700 kron eno. Na ta način se je v zadnjem času eksportiralo v Avstrijo 55 vagonov riža in 25 vagonov ječmena večinoma na Dunaj. Inomost in Bolcan, Trgovci, ki so si preskrbeli te legitimacije, pravijo, da niso vedeli, da so ponarejene. Gospej Patho so samo zato plačali honorar, da bi legitimacije čim prej dobili. Sümegi in Patho sta na ta način zaslužila nad 50,000 K. Preiskava je uvedena tudi proti nekemu odvetniku in njegovemu solietatorju, ki sta glavni krivcema preskrbovala kliente.

Pri gostilničarju zaplenili za 5265 kron drobiža. Iz Osijeketa poročajo: Policija je dobila izupnjo poročilo, da gostilničar "Pri zlatem volu" v trdnjavi Janez Höffler skriva drobiž. Napravili so preiskavo in res našli za 5265 kron drobiža (srebrnih kron, goldinarjev, petkronskih nocev, desetice in dvajsetice). Na podlagi vladne odredbe je policija izjavila, da zapade polovica tega denarja državi. Höffler je priznal, da je srebrni in nikelnasti denar zbiral že od mobilizacije ter ga skrival.

PETER KOBAL 6310 St. Clair Ave., CLEVELAND, OHIO. dobro znani krojač priporoča rojakom v mestu in okolici svojo najmoderneje opremljeno delavnico. Izletuje obleke po najnižjih cenah in tudi na tedenska odpuščila.

NAŠ POTUŠVALNI ZASTOPNIK. g. IVAN POTUŠEK. poštni delavec si lahko zasluž v svojem prostem času nekoliko dolarjev na teden, ako se ta koj obrne na upravo "Slovenskega Naroda" za posajilo.

LIEBKNECHT HOČE MIR. Amsterdam, 13. avg. — Dr. Karl Liebknecht, eden izmed voditelj nemških socialistov v nemškem državnem zboru je obvestil vladno službenega mesta na zavojeja službenega mesta na zapadnem bojišču, kakor se glasi semkaj dospelo poročilo, da hoče staviti ob otvoritvi državnega zboru vprašanje, je-li vlada pripravljena docela opustiti idejo, da anektira osvojena ozemlja, in stopi takoj v krog zagovornikov miru če drugi v boj zapleteni narodni store isto.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA

ZGODOVINA PRVE-DRUGE NARODNE BANKE.

Že leta 1852. obstojala je Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Ustanovil jo je dne 28. januarja pokojni James Laughlin, vtemeljitelj današnje velike Jones and Laughlin jeklarske družbe, kakor „Pittsburg Trust & Savings Co“.

Banka se je tedaj nahajala na Penna Ave., blizu 11. ulice. V aprilu 1. 1852., kupila in prevzela je banka dobro gredečo denarno tvrdko Fifth Ward Banko, v. l. 1853. imenovala se je Pittsburg Trust Co., leta 1854. se je glavniča povišala na \$200.000.

V tem času preselila se je na Wood Street poleg Fifth Avenue in to zemljišče je del lota, na katerem danes banka stoji.

L. 1863. se je ime banko menjalo v First National Bank of Pittsburgh, Pa. (Prva Narodna Banka). To je bila prva banka v Pittsburgu in ena izmed prvih, ktere so zaprosile za charter nacionalnih bank. Glavnica Prve Narodne Banke bila je takrat \$500.000 a bank je bilo takrat v Pittsburgu samo 12.

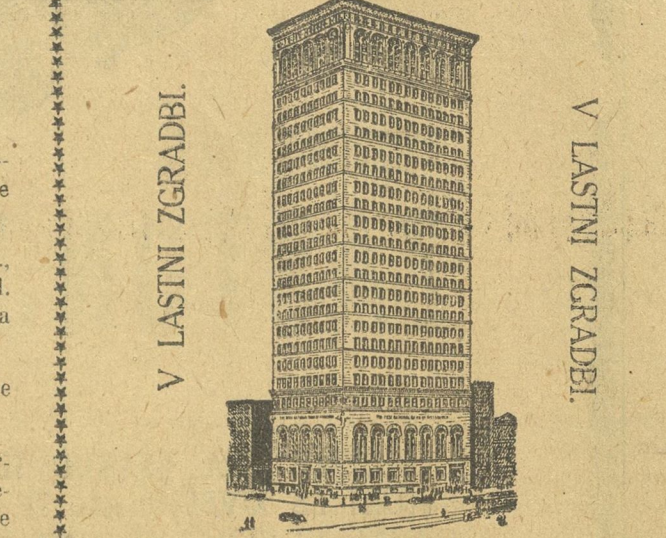
Dne 1. sept. 1875. povišala se je glavniča banke na \$750.000 a v letu 1892. se je dodalo glavniči nadaljnjih \$100.000.

Dne 1. avgusta 1901. je bil inozemski in parobrodski oddelek utemeljen po konzulu Max Schambergu, poznan pod imenom Max Schamberg & Co., kupljen in banka je začela poslovati z Evropo, posebno z našimi rojaki.

Mr. Wm. F. Benkiser, ki je bil s tvrdko Max Schamberg & Co. od leta 1891. postavljen je bil za upravnika novega oddelka, in razum upravnika v tem inozemskem oddelku bilo je takrat nastavljenih še šest oseb. Danes ima bank v svojem inozemskem oddelku nastavljenih ne šest oseb kot leta 1901. temveč se je osovje tega oddelka že leta 1912. povišalo na 44 oseb.

V letu 1913. spojila se je Prva Narodna Banka v Pittsburgu z Drugo Narodno Banko in novi zavod se imenuje zdaj Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Glavnice ima \$4.000.000 in prebitka \$1.131.311.03.

Dalje pogledjte Statement od 4. marca 1915.

POŠILJAMO DENAR V STARO DOMOVINO HITRO, VARNO IN CENO. SPREJEMAMO DENAR V HRANITEV IN PLAČUJEMO OBRESTI. VSAKA ULOGA IZPLAČUJE SE NA ZAHTEV BREZ ODKAZA. INOZEMSKI ODDELEK, VTEMELJEN PO KONZULU MAX SCHAMBERG & COMPANY PRODAJAMO PAROBRODSKE LISTKE ZA VSE PROGE, KAKOR SAME KOMPANJE. NAVODILA, SVETE IN VSE POTREBNE TISKOVNINE POŠILJAMO BREZPLAČNO.

Nasega lastnega poštnege urada posluhuje se na tisoče naših rojakov, ker se jim pisma ne izgubujejo, tudi ako se isti večkrat selijo in preme-stujejo. — Pišite v domovino naj vam pošiljajo vaša pisma na našo banko. — Pošteno delo, točnost in varnost je naše geslo.

STATEMENT OF THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH AT THE CLOSE OF BUSINESS MARCH 4, 1915.

Table with columns RESOURCES and LIABILITIES. Resources include Loans and Discounts (\$8,795,087.70), Overdrafts (10.69), U. S. Bonds (3,151,000.00), Other Stocks and Bonds (4,597,826.22), Real Estate, Furniture and Fixtures (1,203,214.19), Cash on hand (\$1,622,493.89), Due from Banks (1,452,454.33), Due from Pittsburgh (1,532,326.52), Due from Treasurer U. S. (150,000.00). Total Resources: \$22,504,413.54. Liabilities include Capital (\$4,000,000.00), Surplus and Profits (1,131,311.03), Reserves, For Interest and Taxes (113,342.14), Special Reserve (376,047.52), Deposits (13,933,962.50), Circulation (3,000,000.00), U. S. Treas. (50,250.00). Total Liabilities: \$22,504,413.54.

OFFICERS J. B. FINLEY, Chairman of Board LAWRENCE E. SANDS, President FRANK F. BROOKS, Vice President and Cashier CLYDE C. TAYLOR, Assistant Cashier THOS. C. GRIGGS, Assistant to President W.M. F. BENKISER, Manager Foreign Department W. J. FRANK, Assistant Manager Foreign Department

V VSAKEM SLUČAJU OBRNITE SE NA TO, ENO OD NAJBOLJ ZNANIH IN NAJGLASOVITIH BANK, NE SAMO V AMERIKI, TEMUC PO CELEM SVETU.

FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH Cor. Fifth Avenue and Wood St. PITTSBURGH, PA.

MALI OGLASNIK CLASSIFIED AD'S.

Wanted: laborers for one insertion ... \$ 1.— domestic help ... —50 work ... —50 Inquiries: for friends etc. ... —25 other notices ... —50 ZA OGLASE SE PLAČA: Kdor laže: delavce za vsakokrat ... \$ 1.— služničad ... —50 delo ... —50 prijatelje itd. ... —25 za druge objave ... —30

POD SVOBODNIM SOLNCEM.

POVEST DAVNIH DEDOV.

Spisal Fr. Finžgar.

(Ta vrlo zanimiv roman se je začel v šesti številki Slovenskega Naroda. Kdor ga želi citati in ni prejel šeste in nadaljnjih števil, naj si jih naknadno naroči.) (Nadaljevanje.)

čil. Numida pa ni vedel ničesar povedati. Lepo oblečen suženj da je prišel in strogo naročil, da se sme izročiti edinole gospodu. Za to da je nosil čel dan zavitek seboj in ga tiščal skritega na srcu pod tuniko.

Iztek je postajal nemiren. Blagovest je! Od Irene! Dal je Numidi par staterov in ga odslovil. Na kopal je pozabil. Rahlo je odmotal ovoj — in posvetile so se lepe črke; Evangelij sv. Matevža. Na prvi strani je tiščal listek. Hlastno ga je prijel centurio in čital: „Dobri Iztoče, ri centurio! Vzemi blagovest Kristusa in beri. Ko bo mogoče, pridem, in govori la bova o sveti resnici. Poljub miru ti izroča

Irena!

Skeptično se je nasmehnil Epafrodit. Njegove drobne oči so se zapile v Iztoka.

„Sinko, kdo ti bo verjel v Bizancu, če se shajaš ponoči z lepo dvorjanko, da govoriš o bogovih?“

„Pogleda naj Irena v oči in tam bo bral resnico, ki je zapisana jasno in trdno, kakor so jasne in trdne zvezde na nebu!“

Iztek se je navdušen ozrl v jasnino, ki je svetila skozi impluvij v peristil.

„Ali kaj slutiš, da bi utegnula to zvedeti zavistna despojnja? Mor-da že ve. Njeni voluhi prisluskujejo za vsakim voglom!“

„Če bi zvedela, če že ve, kaj za to? Saj nosi zlati nimb svetosti, krščenikov, hodi za križem, pokleka pred žrtvenikom, kjer danu-jo žreči kruh in vino bogovom — tedaj bo vendar odlikovala dvo-jujanko-krščenico, ki v svetem ognju pridobiva njeni veri barbarskega stotnika!“

Epafrodit ga je pogledal vnovič z dolgim pogledom, polnim skepse. Nato je vstal, položil obe roki na njegovi rameni in rekel: „Iztoče! Kakor zlata vrata v Bizano, tako so lepa in močna tvo-ja prsa. Ali notri kljuje drobno serc nedolžnega pastirčka. Bodi! Kristos blagoslovi vajino ljubezen! Zaupaj name! Desetero najmo-čnejših sužnjev ti je na službo. Čolni so pripravljeni vedno. Kadar pri-de, pospremi vselej Ireno. Zakaj v pozni noči so nevarne mokre ce-ste krog Bizanca!“

Iztek je poljubil Epafroditu roko, in trgovec je izginil med sto-riščem.

Ko je Iztok prišel preko vrta do svojega stanovanja, ga je ču-kal Numida pri vratih in mu izročil majhen zavitek. Centurio je po-žval sužnja, naj mu pomore odpreti ovjek ter mu pripravi kopal. Iz-praševal ga je, kdo mu je prinesel zavitek, kdaj in kaj da je sporo-til. Iztek je prišnil drobni list na vzemirjeno srce, prijel perga-mente in jih blagovaj: Srečne ve črke, ker ste gledale njene oči.

Irena — Irena —

Minulo je nekaj dni. Irena je čutila prezirljive poglede dvo-rujanke. Bala se je despojne. Ali Teodora je bila z njo prijazna, več-krat jo je celo odlikovala pred drugimi. To je pomirilo Ireno in pre-ričana je bila, da čarica o nočnem pogovoru z Iztokom ne ve ničesar. Z Azbadom se ni sešla nikoli. In tako je z veselim smehom na licu prenašala svo zavist in prezirljivost, dvorjanje ter živela edinole svo-ji ideji, da Iztoka spreobrne. Brala je filozofe in se vadila v dialek-tiki. Vse ure, misli, vse hrepenenje — vse se je snovalo krog Iz-тока. Ni hotela izgati sama sebi, a ga ne ljubi iskreno. Prosila je Krista Pantokratorja, naj varuje Iztoka, naj ga razsvetli — in naj ga pripelje nekod, da bo njen, samo njen, ta dobri sin Slovenov.

Iztek pa je čital evangelij. Bral ga ni s hrepenjem, da spozna ve-ro Irenino, bral ga ni zato, da bi zatajil bogove, bral je, ker je želela ona in je med branjem mislil, da sliši njene besede. Kljub temu je bil vendar čimdalje bolj zamišljen. Z želozno silo so se ga prijemale preproste besede blagovesti. Razmišljal je o bogovih, budil se je dvom, v duši je nastala borba, dvignila sta se dva bregova — in sredi pre-pada brez mostu. Na enem bregu Irena z blagovestjo — na drugem sam s Svetovitom, Perunom in drugimi božanstvi. Vleklo ga je pre-ko prepada zavoljo Irene. Na domača tla in slovenske žrtvenike ga je vezala neizmerna mržnja do tiranov. In tako je hrepenel in ljubil, bežal in sovražil — vsa duša in srce se mu je razburkalo — njegova vedra glava, katero je nosil pokoncu, se je v poznih večerih pove-šala — oči so strmele v nepoznano in nerazumljivo daljavo.

V tem brezmejnem duševnem razdvoju je srečnje koprnel po Ireni. Da bi se prišla ona, da bi sedel k njenim nogam, objel njena kolena in se ji zagledal v oči. Tam, v njenih očeh, je vsa resnica, v njenem srcu vsa ljubezen in vsa njegova vera — vera vanjo. — Vsa-đan je izpraševal Numido, če mu je kdo prinesel pismo. In Numida je bil žalosten, ker ni mogel postreči gospodu, tako da ga je vsak dan pričakal na dvorišču pri vratih in mu s solznimi očmi tožil: „Ni gos-pod, ni pisma, po katerem hrepeniš. Kako sem nesrečen, kako sem nesrečen!“

Tudi Irena je hrepenela po Iztoku. Prebirala je psalter, pokle-kala pred ikono; v poznih nočeh je slonela na oknu in njene oči so se potapljale v zelene valove in plule v čolničkih hrepenenja po obre-žu in iskale Epafroditove vile.

Hlepel je tudi Azbad. Toda njegovo hlepenje ni bila več ljube-zen, bilo je edino misel osvete. Ali nad njim se je vse zgrnilo z ne-prozorno temo. Teodorini omenila nikoli več Iztoka, ni se več šafila z Ireno, njemu je bila hladna. V njem je gorelo in sicalo. Na dan pa ni moglo. Z besedico se ni upal dotekniti se pred despojno inen tistih dveh, katerima je zaprisegel osveto. Edino Iztok je bil oni, katerega je mučil na vajah, da bi vsak drugi obnemogel. Toda barbar in nje-gova stotinja so vse prenesli, vedno zmagovali, vedno se odlikovali. Niti enkrat ni mogel ponižati Iztoka.

Teodora pa je bila izredno zamišljena. Dvorjanice so se je hale in slutile nekaj groznega. Mnogo večerov je samevala — brez družbe. „Despojnja ljubi“, so si šepetale lepe dvorjanice po skrivnih hod-nikih. Vse patricije so pretehtale v pogovorih, vse lepe častnike, pre-torje — ali njeno vedenje, njena ljubezen jim je ostala zapечатena kakor apokaliptična knjiga.

In Teodora je istinito trpela. Časih se ju zbudil v njeni duši to-lik gnev in stid, da je skočila kvišku in zakričala: „Proč, proč, ve-čne sečice! Dovoij je! Nočem, ne smem!“ — Ali prilazil se je vse-lej njen medrijan Epikur. V hipodromu je zablestelo ponosno Iztokovo telo, ko je vrgel s sebe belo haljo in planil na konja. Napelo se je njegove mislice, ko je udaril z dvignjenim kijem v Azbadovo fa-lango na Kampa. Njena volja je ginila, objemal jo je trenutek . . . „Nočem“, je rekla odločno. Nova misel se ji je rodila in šla je k Upravdi.

V volni halji, z jermenom preko ledij, je tiščal v pisarni sredi kupov sodnih aktov, katere je skoro vse sam reševal in določal sod-bo. „Moj despot mogočni! Duša mi gine, ker te ni! Pridi, poij se pri-meni, predobri, premogočni!“

„Ti edina, ti svetla, Justinijan pride — pride kmalu in tedaj se radujeva trenutka. Se ne morem — ne morem! Vse cesarstvo naj te vedri in zabava — pred te naj poklekajo, in narda in mira naj se dviga pred teboj — da ti bodo ure sladke in vesele, dokler ne pridem.“

„Kako si dober, vsemogočni gospod zemlje in morja. Pa daj, kupi svile, težke svile, da si jo razprostem po vseh dvorana, da bo kipele vse kakor rahle peče na Proponti . . .“

Upravdi se je stemnilo lice. „Sam bi gnil kamelo preko pušav do Indije in bi natovoril zate svile, ti edina, sveta! Ali v blagajni nimam gospod zemlje in morja se-daj toliko zlata, da bi odtehtalo tvojo željo. Odpusti!“

„Odpuščam“, je rekla in odšla. Zaprla se je in solze so orosile njene oči. Proti Hagiji Sofiji se je ozrla in v zavisti izpregovorila: „Zate je dosti zlata, za despojno ga ni . . . Kaj mi tak despot!“

Nebo je bilo oblačno in temen večer je zagrnil mesto, ko je Iz-tok prišel iz vojašnice. Pr i vratih ga je sprejel Numida. Radosti je poskakoval in se vrgel trikrat na zemljo pred centurijem. Nato je potegnil iz nedrij droben pergamentni zvitek in mu ga dal.

„Gospod, prišlo je, česar si čakal — prišlo — kako sem srečen!“ Hlastno je segel Iztok po pismu in naglo odšel preko dvorišča na vrt.

Prsti so mu drhteli, ko je lomil pečat in odvijal vrvice. „Pride, pride! Nočoj pride o polnoči! O bogovi! O Devana!“

Takoj je stekel oklep, šel v kopal, se odel v mehko belo tuniko in nataknil dehteče, mehke sandale. Numidu je ukazal, da prinese rož. Po vsem stanu jih je razstrl, sobo je poskropil z dišečim žafran-om vsrebrni čolnicek je ukazal naliti drugega olja, da bo od luči kipel tihi voj, ko bi bivala ona pri njem. Nato je hitel in odbral de-setero najjačnejših sužnjev, velel jim pripraviti dva čolna, na bregu razgrniti preprogo, ker je bila zemlja vlažna, in nato čakati v olji-čnem gozdičku, dokler jih ne pokliče.

Temna noč je zakrila mesto in morje. Le malo lučk je brlelo na jadrnicah, čolnov, setalcev ni bilo na vodi.

Iztek je sedel na nizkem stebriču, ki so nanj privezali čolne. Njegove oči so strmele na temno morje in hotele prodrati noč. Kadar je pljusnil majhen val ob obrežje, kadar je poskočila ribeca nad gladino — se je zgenil, stresel in vstal. Zdelo se mu je, da je čul udar-vesla. Ali zopet je vse utonilo, vse utonilo — le morje je rahlo pliv-ka lo ob obrežje. Iztok je vstal in začel hoditi po drobnem svihu. Toda motile so ga lastne stopnje — vrnil se je k stebriču in zopet sedel. Izkušal je pomisliti, kako jo nagovori, kaj ji pove. Ali vse misli, vse besede so utonile v eni sami neizmerni želji, kakor bi padle v morje. Zanj je izginila blagovest, izginili bogovi, izginil svet — vse njego-vo bitje se je utopilo v eno samo neizmerno željo, v eno samo brez-kočno koprnenje. Trenutki so mu bili večnost — ni mogel več str-peti — v morje bi planil in plul po valovih ter klical: „Irena, Irena! Kje se mučš? Pridi, prid na sree, ki tako brezmejno koprni po te-bi!“

Tedaj se mu je zazdelo, da sliši tihe udarce vesel. Poslušaj. Zopet. „Prihaja!“

Dvigal se je in stopil po preprogi tako blizu do morja, da je začutil vlagu valov skozi sandale. Iz noči se je trgala podolgovata temna senca, ki je polzela brezslušno po vodni gladini. Dvakrat so se udarila vesla, čolnov bližnj je trebil ob breg. Iztok je prijel s kre-pko roko ladujco, iz nje se je dvignila v črno obleko odeta postava, s kapuco čez glavo in naličjem na obrazu. Iztok je raznel roke in jo dvignil iz čolna ter tesno prišnil na srce.

„Irena, Irena, moja božica, moja domovina, moja vera, Irena — Irena —“ je govoril glasno.

„Pst!“ — rekla postava in mu zdručila iz rok. „Iztok, vedi me v temno senca, da govoriš o blagovesti!“

Tesno jo je prijel krog pasu in vedel po stopnicah na teraso pod pinje. Noč je bila tako temna, da je moral Iztok tipati, kje je klo-pica. Nato sta sedla tesno drug ob drugem — in molčala za hip. Glas-ni utripi dvojih serc v razbirjenih prsih so se čuli.

„Ali si prebral blagovest, Iztok?“

„Prebral, Irena. Desetkrat prebral in mislil nate pri vsaki besed-i, pri vsaki črki!“

„Ali si spoznal resnico?“

„Resnica si ti — vse drugo je meni tuje, samo v tvojih očeh je resnica — inljubezen v tvojem srcu!“

Iztok je iztegnil roko in segel po naličju, katero je dvignil, da bi ji pogledal v lice.

„Oj beski, zakaj se zgrnili toliko črne noči na to uro, da ne vi-dim neba v tvojih očeh, Irena!“

„Ne misli na besu. Iztok! Kristus je zakril pred zlobnim svetom najino ljubezen. Zahvali ga!“

„Zahvalim ga, ker ti velevalš! In vendar moram videti luč tvojih oči! V njih biva moja domovina, v njih je vedno nebo Slovenov, v njih seva svobodno solnce naših gradšč! Irena, pojdi z menoj v stane-k. Z rožmi sem ga posul za te, z vonjem napojil in tudi drago olje izgovreva v tvojo čast!“

„Ne grem, ne morem. Iztok. Zapazi naju suženj — izgubljena bi bila. Ostaniva tukaj in govoriš o blagovesti!“

Tesneje se je stisnila k njemu. Iztok pa je prijel njeno glavo in ji začel poljubljati oči.

Rahlo se mu je umikala. „Govoriš o blagovesti, o resnici!“

„Se ne, Irena, se ne, samo en časek še slouj ob meni, moja — mo-ja žena!“

Objel jo je in dvignil v naročje. Ona se ni branila, poljubi so se dotaknili Iztokovi ustnice — — — On pa je trepetaje iskal z željni-mi očmi lica, ki je bilo skrito v črno, trdo noč in ječljal: „Irena, Irena, moja žena!“

Tedaj se hipoma zabliska od vzhoda do zahoda v dolgim rde-čem svitu. Morje je zardel, ves vrt je zagorel kakor opoldne — in Iztokov pogled je upel njene oči.

Takrat pa je planil Iztok kvišku, kakor bi ga zadela strelica, ona je zdruknila iz naročja — tema ju je objela in centurio je vzklil-nil, da se je razleglo na morje:

„Prokleta, verolomnica!“

Spoznal je despojno Teodoro. — — — Kri je zledenela Iztoku po žilah, pesti so se mu zaprle, kakor bi ga zgrabil krič, ni vedel, ali ga skuša sam šetek — ali je resnica. Videl je pred seboj par motnih kontur ženske postave — in v hipu se mu je zazdelo, če je to resnično despojnja, da jo zgrabi in vrže v mor-je. Ali njegove pesti se niso razklenile, njegova noga je bila kakor vzdana na pesek — iz grla se mu je izvijalo hrepenje.

Tedaj prekine grozoto sikajoči glas Teodora. Ni za trenutek ni izgubila zavesti — ona, ki je v ljubavnih spletkah tvegala že čisto življenje in krono. Blisk je razsvetlil zopet pokrajino, Teodora je dvignila roko in kot despojnja velela sikajoče:

„Proskinesis! Na kolena!“

Bi juakovo koleno se je upognilo kakor stroj pred to silo oca-ranja.

„Naj ti bo nočnejša noč dokaz, kako despojnja ceni Ireno. Sve-ta je ona, in resnično sem se prepričala, da se trudi za tvojo sve-tost, ker ti hoče govoriti o resnici. Spustaj jo, rob njenega krila pol-jubljaj — nisi še vreden njenih oči. Da jih boš pa vreden, te sedaj ob-žaru bliskov imenuje despojnja — magistra peditum v palatinski voj-

Na želodcu bolni —

Gotovo, da že dolgo iščete olajšbe. Ne dajte se prevarati. Ne poskušajte. Rabite

Severa's Balsam of Life

(Severov Življenski Balzam) ter bote kmalu opazili njegove krepljene in tonične kakavosti. Posebno se priporoča pri zdravljenju neupreba-ve, težke prebave, zapake, ponavljajoče mravnice in strplih jeter. Okrevanci, stari in slabotni ljudje bodo tudi našli njegovo rabo zelo koristno. Cena 75 centov.

SEVERA'S Medicated Skin Soap (Severov Zdravilo Milo) za vsakdanjo rabo za kopalje, toaleta, britve in izmivanje las. Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

ZASLEDUJTE BOJNE DOGODKE!

Krasna in velikanska mapa celega sveta, kjer lahko že na prvi pogled vidite, kod se kretajo razne mornarice in premi-kajo razne vojske.

Poleg tega imate na tej mapi naslikane vse vladarje, ki so zapleteni in ki se utegnajo zaplesti v sadanje vojno, in to pa v njihovih najzadnjih fotografijah.

Tudi so na tem ogromnem zemljevidu vse zastave in grbi v barvah vseh v boj zapletenih držav, pa tudi onih, ki utegnajo poseči v boj.

Razentega je poleg prve mape še druga, na kateri so nari-sane Združene države in naslikani vsi predsedniki, počeniš od Washingtona pa tja do Wilsona, kakor še devet drugih map in deset velikih slik, ki vam predstavljajo svetovne znamenitosti.

To vse naročite še danes ter pošljite obnem 50 c. na upra-vo „Slovenskega Naroda“.

ski. Tekom meseca ti dojde carski reskript! Ljubita se, pokrsti se — Kristus z vama! O tem molči — sicer si sinu smrti tako gotovo, kot je tukaj despojnja zemlje in morja!“

Izginila je pri luči bliska, kakor bi jo demon dvignil v noč. Ves-la so udarila. — Po nebu so svigali bliski. — Iztok se stal kot pribit na mestu. V čolnu je Teodora stiskala pesti pod črno stolo in se za-klinjala pri vsent peku, da njega umiri, njo pa s silo pahne v blato.

„Ha — magister peditum! — Magister žive gudobe boš v moji geči!“

DVAJSETO POGAVJE.

Ko so drugi dan vojaki počivali krog poldne, je izkušal Iztok šetajoč se za evetočimi divjimi akacijami, razbrati misli in prenda-riti, kaj se je pravzaprav zgodilo ponoči. Neizmerno ga je prevzel skriti pobod Teodora, njena dobrotljivost, da postane magister pe-ditum — vse — vse — noč, bliski, despojnja — vse sama čudna p-pvest.

Da bi ga Teodora ljubila, despojnja barbara — žena Upravde verolomna! . . . In vendar je to trdil Epafrodit in tako so pričali nje-ni poljubi. Ali njene besede so drugače govorile. Za Ireno da se je bala in sumila, da so Irenini pohodi — pohodi hotnice. In zato je do-vojlja barbaru, da jo je poljubljaj in objemal, zato izvolila temno noč da se preveri, jeli res Irena za blagovest — ali za blazno ljubezen.

In kako je to zvedela? Kako Epafrodit tudi ve — res, v Bizancu sliši in prisluskuje vsaka travica, vsak kamenček sredi pota. — — — Če je resnično, kar trdi Epafrodit, je izgubljen on, izgubljena Irena. Sedaj ima še čas, k njemu pojde zvečer in mu vse pove. In kaj mu pove Grk? „Beži!“ — poreče, Beži naj — brez Irene? Ona naj bo pa v kremp-ljih krugljev? Če jo misli Teodora pogubiti, jo mora on oteči — naj ga velja življenje, ali jo mora vsaj grozno maščevati. Če pa zbeži — ostane Irena sama in ne preboli sramote, s katero jo ogrne ves dvor, ko se zve, da je ljubila njega . . . Zadrgnila se je tesno krog nje-ga mreža, izhoda ni vedel, odhajal ga je pragozd, nad njim noč, ni znal ne za vzhod ne za zapad . . . Tako je hodil, zamišljen, s pove-šano glavo, ko so drugi vojaki ležali in dremali po travi v sencah to-polov. Solnce se sijalo prijetno; ploha, ki se je ulila proti jutru, je shladila in očistila ozračje — vse je dihalo veselo življenje, evetni kelbi so se odpirali, divje smokve so cvetele, višnje so otresale beli sneg. Mladost v Iztoku je kipele, jasno nebo mu je preganjalo hude misli, dvigali so se mu veseli upi in v njimi vera v Teodorine besede. Bila je v njegovem srcu neizmerna ljubezen, ki vse upa, vse prene-se, ne misli nič hudega . . . Zahvalil je Svetovita, da ga je čuval doslej in prosil Devano, naj tke srečne nitke njegove ljubezni.

Razmišljajoč je prišel do starega vojaka, hoplita, ki je ležal vznak v travi s težkim ščitom pod glavjo. S široko razprtimi očmi je gledal v drevo nad seboj, preko čela je imel dolg, rdeč obronek.

„Kaj premišljuješ, Sloven?“ ga je nagovoril Iztok.

„Vojak se je spodobno dvignil pred stotnikom.“

„Kako si prišel v carsko službo? Kje je tvoja domovina, si li rodu Antov ali Slovenov?“

„Rodu Slovenskega sem. Boril sem se s Svaruniči ob Aluti in to-stran Donave zoper Bizanc. Oj, bili so sokoli mladi Svaruniči, ki so padli. Jaz pa služim Bizancu. O bogovi!“

„Ali te vleče domov?“

„Prišlo me je z neizmerno silo in šel bi, ko bi mogel.“

„Kaj menijo drugi Sloveni v tvoji stotnji? Mislijo li na domo-vino?“

„Gospod, ne smem govoriti. Lahko bi bil tožnik, izdajavec!“

„Ne boš ne tožnik ne izdajavec! Govori! Pred teboj ni stotnik — s teboj govori Sloven — brat!“

„Gospod, tvoja dobrota je brez meje. Govoril bom. Stradamo, da prištedimo novcev in utecemo domov. Hodili smo po Afriki. Ej, vro-če je tam — in zopet se čuje, da gremo na boj v Italijo. Nas pa vle-če na svobodno dobavo — k našemu rodu. Dosti imamo brazgotin, dosti vojske!“

„In če bi šel Iztok tudi z vami?“

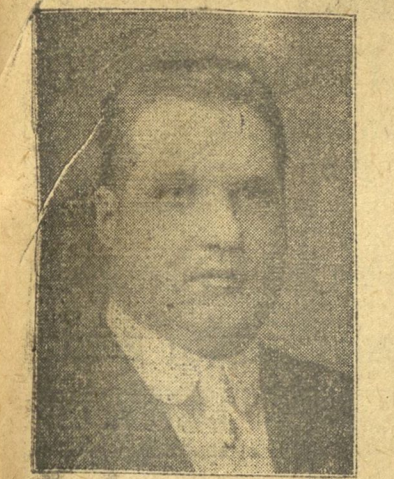
„Vojak je planil kvišku in objel kolena centuriju.“

„Gospod, če ti veliš, se dvignemo takoj! Legijo napademo za tebe — samo reci! Za tebe poginemo, če hočeš!“

„Miraj, prisezi pri bogovih, da bodeš močkal!“ (Dalje prihodnjik)

Naš pooblaščen zastopnik za New-York in okolico je g. JOS. LAPAJNAR, katerega cenj, rojakom najto-pleje priporočamo. Uprava.

Naš pooblaščen zastopnik za Cle-veland in okolico je gosp.

N. C. SPIGELSKI, 1135 Williamson Bldg, Cleveland, Ohio, katerega priporočamo rojakom. Uprava.

NAŠI LOKALNI ZASTOPNIKI.

- Jakob Ambrožič, Eveleth, Minn. Jos. Aidich, Milwaukee, Wis. John Andolšek, Cleveland, O. Max Arnshek, San Francisco, Cal. Frank Benda za West Allis, Pa. Frank Brogar, Clinton, Ind. T. Chadez za Rocks Springs, Wyo. Jos. Crainz, Indianapolis, Ind. Conrad Contz, Radley, Kans. Joseph Dolinar za Broughton, Pa. John Debelak, Eveleth, Minn. Tony Fedran, Little Falls, N. Y. Jos. Gorican za Chicago, Ill. John Grisch, Calumet, Mich. John Jakše, Imperial, Pa. Frank Janškovech, Peoria, Ill. John Kočvar za Steelton, Pa. Matija Kamin, Forest City, Pa. Anton Komar, Milwaukee, Wis. John Koren, Milwaukee, Wis. John Koren, Milwaukee, Wis. Louis Lasjak, Bridgeport, O. Frank Likar, Johnstown, Pa. Frank Luzar, Indianapolis, Ind. Ant. M. Papich, Steelton, Pa. Mike Pavšek za Boswell, Pa. John Pezdirc za Reading, Pa. Rudolf Puzelj, Barberton, O. Matt Reven, Moundsville, W. Va. Frank Rotar, Tioga, Colo. Jos. Starina, Indianapolis, Ind. Jos. Simič, Pittsburg, Pa. Peter Srnovršnik, Forest City, Pa. R. Vaito, Milwaukee, Wis. John Vodovnik, Milwaukee, Wis. John Zust, Midway, Pa.

Vsak rojak kateri želi imeti kra-šen spomin naj nam nazna ni svoje ime, priimek in točen naslov.

THE FIRST-SEC. NAT'L. BANK Cor. Fifth Ave & Wood Street. PITTSBURGH, PA.

FRANK M. HELIČ priporoča rojakom svojo dobro urejeno restorano, v kateri toči raznovrstna prama vina, dobro pivo, fino kjerje, in ima najfinišne smodke pri roki. Na razpoložo velika sodrorna za zabave, ples, žentovnanje, seje i t. d. Ples vsak četrtko, soboto in nedeljo zvečer 107 Hamburg Ave Vogel Starr St (5 blokov od Flushing Ave) BROOKLYN, N. Y.

JOSEPH MITTEL CAFE AND RESTAURANT Vina, likerji in smodke. Dva biljarda in soba za shode. 165 E. 4th St. Bet. 1st & Ave. A. New York.

Dobro znani hotel in prenočiščišče z sostilniškimi obtom in dovoljenjem letanja pilaje, na dobrem prostoru v neposredni bližini kolodvorov in par-kiških pristanisce, posluje od leta 1847 za prodaja zaradi ostarelosti lastnika ki namerava odpotiti se. Najpovoljniji-ši pogoj! Vprašajte ali pisite na: F. B. go Narodni List, 61 Park Row, New-York, N. Y.

POZOR ROJAKI!

Kdor želi prevzeti zastop in na-birati naročnike za „Slovenski Narod“ v naših nasebinah po Združenih državah in Canadi naj nam to naznani. Uprava.

BREZPLAČNO pošljemo vsakemu kdor nam naznani svoje ime, priimek in točen naslov, krasno potopisno knjižico okrašeno z lepimi sil-kami. Pisite! Cunard S. S. Co., Ltd. 21, 24 State St. Dep. S. New York.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

86. rojstni dan avstrijskega cesarja

Maksimiljan I. nemški cesar je stopila tudi Goriska v krog avstrijskih dežel. In šele sedaj se je lahko reklo da so bili vsi Slovenci s prav malimi izjemami pod avstrijskim orlom.

Odtlej ni naš narod do devetnajstega stoletja bogve kako napredoval. Kajti neprestani boj in pa krvoločni grajšaki so ga tlačili k tlom. Ali vendar se lahko trdi, da so bili tekom teh tristo let storjeni prvi koraki, da se posopne naše ljudstvo do kulturnega naroda.

Treba mu je bilo le prostosti, pa je bil led narodne otopelosti prebit.

In zares se je to zgodilo, ko je leta 1848, na 2. decembra sedanji avstrijski vladar cesar Franc Josip zasedel kot osemnajstletni mladenič prestol avstrijske države.

Brško je namreč prevzel državne vjete v roke, je dal takoj liberalno ustavo svojim deželam. Z njo je bila odpravljena tlača, najhujše breme, ki je tlačilo stoletja in stoletja naš narod k tlom.

In ravno tedaj je napočila našemu ljudstvu doba probujanja, doba narodne zavesti, doba učnja, napredovanja, doba uspehov. Kar ima slovenski narod uspehov na kulturnem in gospodarskem polju, so sadovi razdobja od leta 1848. pa do današnjega dne.

Slovenci so postali izobražen in kulturni narod pod habsburškim žezlom. Če niso dosegli vsega, kar bi se bilo dalo lahko doseči, ni kriv cesar Franc Josip I., ni kriva ustava, nego krivi so največ in v prvi vrsti voditelji slovenskega naroda in potem seveda tudi dostikrat Slovencev sovražna in krivična vlada.

Naduti, oblastni in samoljubni Bleiweis, odpadnik Dežman, uskok Kluin in Toman, jožefinci in janzenisti, nerodna taktika poslanecv v deželnem zboru, njihov naravnost klavni nastop v parlamentu, njihova še nerodnejša abstinenca pri ljubljanskih občinskih volitvah l. 1867., v katerih so po slovenski eri (1866-1867) morali zmagati Nemei, vse

to je izbilo sodu dno, vse to je skoraj izničilo pomen nove avstrijske nastave za slovenski narod.

Toda kljub temu smo navsezadnje le napredovali, kljub temu smo danes najizobraženejši čeprav najmanjši slovenski narod na avstrijskem jugu.

In še bolj bomo napredovali in vseh poljih narodne civilizacije, če bomo z združenimi močmi zahtevali odločno in nepopustljivo vse našemu narodu zakonito zajamčene pravice in vso upravičeno svobodo na kulturnem kakor tudi na gospodarskem polju. Še več. Treba je gledati tudi na to, da se uresniči oživiljena ideja narodnega združenja in avtonomije. Izginejo naj imena Kranjsko, Štajersko, Koroško, Primorsko in Istru, in spoje naj se vse te pokrajine v eno celoto — v avstrijsko Slovenijo s samoupravo.

Ta želja ta zahteva naj omevna po vseh slovenskih krajih. Pa tudi mi v Ameriki jo moramo poudarjati vedno in povsod. Ubitine pa naj zavselej tisto kvarljivo evkanje nekaterih tukajšnjih docela nezrelih politikovov in zaslepljenih jugoslovanskih romarjev po Evropi, ki trajajo čas in kvarijo papir za novo državo izven avstrijskega okvira — za nezmiselno Jugoslavijo — kar ni nič drugega kakor propaganda veliko srbske ideje. Slovencev ni treba niti Srbov, niti Hrvatov, ni jim treba Jugoslavije, pač pa jim je treba samostojne Slovenije v močeni avstrijski monarhiji pod slavno habsburško hišo.

S to željo je stopil večraj slovenski narod pred svojega čestitljivega in najuglednejšega vladarja Franca Josipa I., mu izrekal iskrene čestitke ob njegovem 85. sojstnemu dnevu, mu žagotvil svojo vdanost in zvestobo ter mu želel še veliko, svetlih dni v njegovem življenju.

Tudi mi, ki smo v Ameriki, smo se v duhu pridružili svojim rojakom v stari domovini ter s ponosom pozdravljali osivelega avstrijskega monarha z isto željo v svojih srehi.

IZ BOJEV ZA DOBER DOBSKO PLANOTO.

Granata za granato udarja na nas: bučanje razpokajočih se železnih nestvorov se meča s posojnim brušenjem posameznih kosov in s prasketanjem padajočega kamenega dežja — ostanki razstreljenega kršja. Peklenski koncert. Tik pred nami je kratek jarek; na enem koncu je zgrajen telefon, na drugem stoji periskop. Pri obeh aparatih opravljajo službo podčastniki. Granata raztrga nek te telefonsko žico, iz tal udarijo plameni vseokrog pekoč dim leže nad postojanko na vse strani le ti kamenje in železni drobtini, toda kljub temu morata iz kritja dva moža da poškodbo popravita. Tu udari granata naravnost v postojanko: Korporal pri telefonu in dva moža sta mrtva, telefonska postaja je zasuta, na periskopu visi okrvavljen kos uniforme. Podčastnik molče odstrani krvavo čuž in opazuje dalje s pomočjo svojega aparata. Že dve uri opravlja razburljivo službo, njegovi živi so atrujeni, glava ga boli pred očmi mu miglja toda on vstraja dalje na svojem mestu. Čuž dolžnosti in zavest težke odgovornosti ga držita, da ne omaga. Granatni dež traja že dve uri, žične ovire so steptane v tla, prsobrani raztrgani in razrvani, najsprednejših jarkov ni več. Opolidanska vročina jame pritskati, tenka soparična koprena se razprostire nad postojankami in soško ravnino. To ovira ogenj sovražne artiljerije, ki zato omeji streljanje; do smrti pogumno mož tvo s j more nekoliko odihniti, toda na počitek ni misliti, kajti treba pomagati revežem v najsprednejših jarkih, v kolikor je pomoč še mogoča. Nudi se grozen prizor, ki naj ga ne opisujem. Tu leži neki vojak z raztrganimi pismii; nezavesten je in težko drope. Eden vojakov seže po obvezi in s pomočjo tovarišev obveže težko ranjenega kakor najbolje ve in zna. Sedaj pa k obvezovališču z njim? V steklenici nekega mrt

vega vojaka je še par požirkov črne kave; s tem okrepčajo ranjenca, nato pa ga dvignejo in nesejo navzgor po strmem bregu. Teško delo! Večkrat udarjajo granate v neposredno bližino, nakar spuste ječečega ranjenca na tla in se vržejo na zemljo. Toda končno le dospo na vrh planote; ranjenca položijo v senco kamenite stene, dočim hiti eden vojak na obvezovališče po sanitetno možnost, drugi pa se nemudoma vrnejo nazaj k jarkom, da spravijo na vama še druge ranjence. Obvezovališče je pol ure daleč za robom planote; od daleč je mesto spoznati po beli zastavi z rdečim križem. Na prostoraem dvorišču večje kmečke hiše so pod platneno streho napravljena ležišča iz slame in listja in na mestu, ki je zarovano proti vetru, stojijo pripravljene odprti sanitetni kovčki z vsemi potrebščinami. V sosednji kmečki hiši kmahajo sanitetci ve like množine kave in čaja. Tovorčajo živina in sanitetni vozovi stoji pripravljeni za bližnjim gričem; po potrebi jih spravljajo potem posamezno na obvezovališče, zgodbi se namreč časih, da zaide sovražna granata celo semkaj.

Prihajati jamejo prvi lahko ranjeni; večinoma so ranjeni na rokah ali nogah. Polkovni zdravnik ki ima v pomoč le mladega medicina in štiri izvržbane podčastnike, jih obveže, potem se okrepčajo s kavo in nato se podajo na daljnjo pot do prve sanitetne postaje. Teško ranjene počleže na slamo in okrepčajo s kavo; razvržejo jim obleko, ustavijo kri, zlomljene kosti podpro z desčicami, obvežejo; v olajšanje bolečin vbrizgajo izmučenim trpinom morfij. Amputacij zdravnik na tem izpostavljenem mestu ne more izvrševati, in ob obilici ranjencev tudi časa nima zato.

Med tem pa leže ljudje v strolskih jarkih do smrti utrujeni in deloma na žoči solnčni vročini ter čakajo na menaž: vojaki prihajajo v vodih h kuhinjam in gužalnim topovom v ozadju, kjer dobe vročo juho in velik kos mesa, večinoma prešičevega kadar je mogoče, dobe prikuho navadno krompir in vino. Ljudje poležejo okrog kuhinje in zadovoljno povžijejo svoje priprasto pa tečno kosilo. Sicer se prikazeta na gornjem robu planote dva nosilca, ki na drugo neseta kotel z juho, brez vsakega varstva in kritja morata po odprtem pobočju nizdol. Sopihaajo vlečeta težki kotel naprej čez kamenje in grmovje in preko skalnih zidov; pri tem morata biti skrajno previdna, da ne razlujata juhe. K vsem tem ju še zapazijo Italijani iz strelskega jarka onkraj Soče ter naperijo nanju ljuht ogenj; pač jima pridemo na pomoč ter otvorimo živahen ogenj na ono stran, a kaj, ko pa z njima Italijanom ne moremo bližni. Plazita se po kolenih ali po trebuhu ter dvigata in porivata kotel naprej in naprej; eurkoma ki obliva pot. Vedno bolj sta utrujena, vedno težje hropeta in vedno gosteje judarjajo krogle krog njiju; toda vrla moža sta sedaj dospela v ravnino; trudna in naveličana plazenja, se dvigneta in tečeta s kotlom preko travnika proti nam. Pozdravimo ju z radostnimi vskliki. In kakor po čužu ostaneta v dežju krogel nepoško lovana. Tu — komaj 50 m sta še oddaljena — zavreni udarec ob kovino; takoj smo vedeli, kaj se je zgodilo. Zašla krogla je prebita kotel. Ko sta nosilca dospela do nas, je juha iztekla in ves trud je bil zaman. Toda ne! Juha je sicer iztekla, a ko odkrijemo kotel, vidimo, da je do polovice napolnjen z dobro dišečim svinjskim mesom. A za vse seveda ni zadostoval. Nemudoma se ogenj sovražne artiljerije zopet ojači. Njeni strelci veljajo topot goskernu hrbtu za nami, kjer so bazei; ravnokar začeli napravljati žične ovire; s svojimi rdečimi hlačami in zlasti modrimi bluzami se ostro razločujejo v jasni sinjini; sovražna artiljerija jih je hitro opazila in pregnala. Neka kolesarska stotnija, ki je nemotno delala poleg, je v svojih sivih monturah tudi sedaj ostala neopazena.

Proči večeru se zračeje razčisti in artiljerijski ogenj postaja ljutejši, da celo hušji, nego je bil dopoldne. Nепrestano buče granate neprestano treska in rjove, navsak meter jarkove dolžine odpače pač po dvanaajstero granat, prsobrani in žične ovire so zbite v tla, po zraku lete vreče s peskom, tramovje in človeška telesa. Za

BOVEC, PREDIL, RABEL IN NABORJET.

"Berliner Tageblatt" ima iz vojnodopisnega urada 15. julija sledeče: Italijani ponavljajo svoja netočna poročila. Tako je iznašljena vest, da so zaporni fortu na Predilu, v Rabilju, v Naborjetu in v Bovecu razbiti. Vkljub sedenatdneškemu naporu in vkljub temu, da so na več mestih zbrali preveč vrstne voje in težko artiljerije, vendar se niso približali svojemut cilju. Operacije proti tej fronti so

se začele 25. maja. Prva granata je krepila v bližini predilskih poti. Odtedi neprestano obstreljujejo Predil. Na laški ogenj je odgovorila utrdba v Rabilju in dognala, da so se lahki vnezdrili na sedlu Neveca, odkje r so streljali z gorskimi topovi nadrtajavo. Pa kmalu so svoje topove umaknili. Istočasno so Italijani napravili smek proti Naborjetu, ki je zbrali večje sile južno od Boveca. Proči Naborjetu niso potisnili samo možarjev, ampak tudi ladijske topove. Do začetka julija je

POZOR! VAŽNO! POZOR! ZNATNO ZNIZANE CENE PRI POŠILJAVAH DENARJA.

Table with exchange rates for various denominations of money. Columns include 'Cene so sledeče:', 'Kron', and '\$'. Rows list values from 5 to 1000 Kron and their corresponding dollar amounts.

Ker ne vemo, koliko časa bodo ti nizke cene ostale, opozarjamo rojake da se sedaj poslužijo te izredno aprivilike.

Povejte o tem tudi svojim znanom First-Second National Bank of Pittsburgh, Pa. Corner Fifth Ave. & Wood Street, Pittsburgh, Pa.

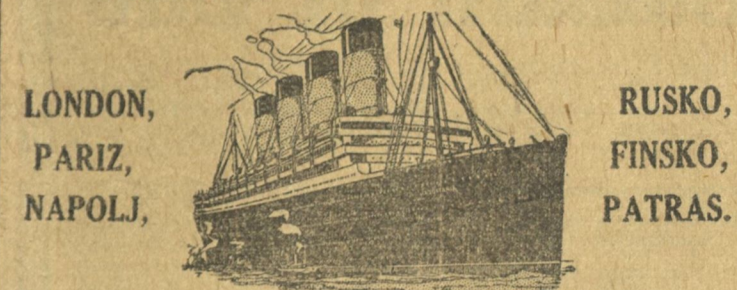
sovražnik nastreljal ogromno množino težkih granat, vendar ni mogel prodrati utrdbe Hensel, ki tudi še zdaj vedno odgovarja, kakor sem se sam prepričal. Vsi junaki ki branitelji utrdbe Hensel so bili odlikovani. Tudi Predil, na katerega streljajo neprestano s topovi najtežjega kalibra, se vedno odgovarja z ognjem. Laška artiljerija je na tej fronti delovala proti nekaterim ciljem. Rabel in Predil sta dobila tu in tam kakko granatov v dar. Uspeh vseh teh operacij je ta, da so vsi zaporni fortii še sposobni za akcijo in da odgovarjajo z ognjem. Proči koncu junija je tudi nastopila laška pehota. V ozemlju Krna južno od Boveca, se vrše manjše in večje preske ki se trajajo. Tu in tam padajo Italijani z veliko premočjo in pošljejo na razmeroma majhen prostor znatne sile, med njimi številne bataljone alpinov. Za znanos laške ofenzive je značilno, da zadaj jih je globoko pretreslo, ko se nepričakovano prišli v ta peklenški ogenj.

OBLETNICA SLAMNIKA.

Prvi slamnik je djal na glavo nemški cesar Oton Veliki leta 946, ko je šel s svojimi vojniki na vojsko zoper francosko kraljico Berbergo. Od tistega časa je torej ravno 969 let, odkar so prišli slavniki v veljavo.

CUNARD

najhitrejši parniki na svetu "MAURETANIA" NEW YORK - LIVERPOOL najhitrejša proga preko Liverpoola za

LONDON, PARIZ, NAPOLJ, RUSKO, FINSKO, PATRAS. OPDLOVITEV ZA LIVERPOOL ORDUNA TUSCANIA sobota 21. avgusta 10. a. m. petek 27. avgusta 5. p. m. SAXONIA sobota 4. sept. 10. a. m.

Parniško pribrežje se nahaja na podnožju West 14. ulice North River, New York. Za daljše podrobnosti obrnite se na: THE CUNARD STEAMSHIP COMPANY LTD. 21-24 STATE ST. NEW YORK, N. Y. ali njene pooblašcene zastopnike.

J. POPOVIĆ

CLEVELAND, OHIO 2537 St. Clair Ave.

Prva slovenska veletrgovina domačega tropinova in domačega vina.

Domači tropinovec po gal. \$3.00; 3.25; 3.50 Domače belo vino, galona po \$1.00 in \$1.50 Domače rdeče vino, galona po .50c in \$1.25 Za vse druge navsete se obrnite ustmeno ali pisмено na:

JOHN POPOVIC

2537 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

KOMUR JE TREBA KAKRŠNEGAKOLI SVETA, NAJ SE OBRNE NA NAS.

Dandanes ni javnega urada tukaj, na katerega bi se mogli Slovenci, naši rojaki, obrniti z zaupanjem ter tam iskati sveta in zaščite. Zato padejo naši ljudje večkrat kakšnim zakonitnim mazačem v roke, in ti jih derejo, da se jim lupi koža.

Temu zlu se je prišlo sedaj vekom, in vsakdo se more obrniti na nas ter se tako izogniti tem ljudskim krivosom.

Kakršnegakoli sveta je treba našemu človeku, ga mu dajo naši nalašč za to najeti odvetniki v starem kraju, ali tukrajski, ameriški.

Vsakdo se more obrniti na nas glede:

Pooblastil, zadolžnic, kupnih in prodajnih pogodb, izbrisov, oporok itd. Nadalje glede vknjižb, užitkarskih in lastninskih pravic. Dalje glede vojaških prošenj, prošenj za polnoletnost in za ženitveno dovoljenje, glede krstnih, poročnih in smrtnih listov in tudi glede izterjanja zaslužba v Ameriki in starem kraju.

Tudi če ima kdo v tej deželi kakšne sitnosti, ali kakršnokoli sporno zadevo, naj se obrne na nas ter nas vpraša za svet.

V zvezi smo z najboljšimi odvetniki v starem kraju ter imamo tudi domače odvetnike tudi v tej deželi.

V vsaki zadevi takšnega značaja, kakor gori omenjeno, se obrnite na:

"SLOVENSKI NAROD"

45 VESEY STREET. NEW YORK, N. Y.

POZOR!

KRASEN ZEMLJEVID V BARVAH, KATEREGA JE DOBITI MOGOČE BREZPLAČNO.

Obstoji iz dveh delov na štirih straneh in obsega: Pregled celega sveta z morja in suhe zemlje. — Združene države v posebnem oddelku in skupno. — Ostalo zelo zanimivi zemljevidi. — Poučne in statistične tabelle. — Panamski prekop. — Slike vseh vladarjev na zemlji. — Slike vseh predsednikov Združenih držav od Washingtona do Wilsona. — Zastave in grbi vseh držav na zemeljskih kroglih i t. d. ...

Kdor naših naročnikov najde dva nova vsaj polletna naročnika in pošlje dotični znesek (v tem slučaju najmanj \$1.—), na upravo, dobi na zahtev gori opisani enciklopedijski zemljevid brez vsakih nadaljnjih stroškov.

Ali ste že kaj darovali za Rdeči križ v Ljubljani?

Slovenci in Slovenke, naročajte se na "Slovenski narod", najboljši slovenski list v Ameriki!